

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

DENİZLERİN BAYRAĞIYLA 1 MAYIS ALANINA

- İşçi Sınıfı Hareketinde İki Eğilim
- Devrim Devrimci Kitlelerin Eseri Olacaktır
- Sivas İçin Onbinler Eylemde
- Eğitim Emekçileri 4+4+4'e Karşı Sokakta
- Halkın Engel Tanımayan Gerçek İradesi
- Sibel Sürücü Ölümsüzdür

DÜN MARAŞ'TA BUGÜN SİVAS'TA ÇÖZÜM FAŞİZME KARŞI SAVAŞTA!

İŞÇİ SINIFI HAREKETİNDE İKİ EĞİLİM

Kitleler, yıllarca süren sınıf savaşımının şiddetli geçen gelişimi boyunca, az ya da da çok, bir değişikliğe uğradılar. Devrimci yığınsal eylemler ve geliştirilen kitle inisiyatifleri değişimin en somut göstergesidir.

Halk kitleleri kendi inisiyatiflerini çeşitli biçimlerde ortaya koyuyorlar: sokak gösterileri, mitingler, grevler, vb.. inisiyatiflerini, aktivitelerini, hareketlerini gitgide daha belirgin biçimde işçi komite, konseylerine ve halk komitelerine dayandırıyorlar.

Emekçi ve sömürülen kitleler, sermayenin ve faşizmin ağır baskıları ve saldırıları nedeniyle, kendi inisiyatiflerini geliştiremediler. Egemenler, çıkarları gereği halk yığınlarına, inisiyatiflerini geliştirecekleri bir hareket alanı tanımadı. Kitlelerin eski düzene karşı her girişimi ve eylemi çok ağır biçimde cezalandırmıştır. Kitleler inisiyatiflerini ve mücadelelerini tüm bu ağır koşullara, baskı ve saldırılara rağmen geliştiriyorlar. Halkın kitlesel toplumcu hareketinin, inisiyatifinin ve etkinliklerinin gelişmesinde, örgütlü devrimi güçlerin mücadelesi ve etkisi çok açıktır.

Sadece ara sıra miting yapılmıyor, her gün çok sayıda eylem gerçekleştiriliyor. Her tarafta sistem eleştirisi var; her tarafta devrim için ajitasyon yapılıyor. Kitleler yeni bir toplum için mücadeleye çağırılıyor; orda burda devrim ezgileri söyleniyor, kitap, bildiri, broşür, dergi dağıtılıyor. Sınıflar hareket içinde, devrim kesin bir yükseliş çizgisinde. Burjuvazi bu gidişi önleyemiyor. Baskıları, saldırıları ve önlemleriyle gidişi durduramadığı gibi, yaptıklarıyla ezilen ve sömürülen yığınlarda büyük bir öfke yaratıyor, öfke yeni eylemleri tetikliyor. Dünya genelinde doğan bu durum, Türkiye ve Kürdistan'da çok daha yoğun yaşanıyor.

Sermaye ve resmi iktidarlar komitelerde örgütlenen halk daha sık karşı karşıya geliyor. Ve bununda ötesinde, kesintisiz olarak kapışıyor. Halkın, halkların içine girdiği çatışma durumu ve çatışma gücü, her ülkede kolay kolay geline bir düzey değildir. Kitlelerin git gide daha yaygın olarak örgütlendiği komite ve konsey örgütlenmesinin büyük bir hızla gelişim göstermesi, öncekini aşan bir kapışmaya doğru gidildiğini gösteriyor. Geline nokta, sınıflar ilişkisinin yeni bir düzlemdir.

Burada asıl sorun, işçi ve kitle hareketinin hangi yönde ilerleyeceğidir. Oysa küçük burjuva sosyalist çevreler günün acil sorunlarına yanıt vermeden gelecek topluma yönelik yığınlarda sadece istek ve beklenti yaratıyorlar. Halk yığınları, yığınların toplumsal hareketi devrim yönünde gelişme göstermesi, gelecek hakkında söylenen umut ve beklentinin ötesine geçmez.

Reformist ve Oportünist hareketleri yıllarca bunu yaptılar ve halen aynı düşünceleri ileri sürüyorlar. Emekçi kitleler toplumsal yaşamlarında ancak devrim yoluyla köklü bir değişiklik yapabilirler. Hareket devrim yönünde ilerledikçe, yığınlar, bugünkü toplumda iyileştirmelerle, reformlarla oyalanmış olur.

Yaygınlık kazanan kitlesel devrimci savaşım, küçük burjuva politik anlayışı aşıyor. Bu eylemler, mücadelenin hangi yönde gideceğini gösteren dinamiklere sahiptir. Yığın eylemleri devrim yönünde ilerliyorlar.

Kitle hareketinde, ana çizgileriyle söyleyecek olursak, iki eğilim var olagelmıştır. Devrimci proleter eğilim ve uzlaşmacı küçük burjuva eğilim. Kitleler, devrim yönünde, devrimci bir çizgide ne zaman ileri atılsalar, uzlaşmacı küçük burjuva hareketler onları geri çekmek için çaba göstermişlerdir. Bu anlamda devrimci kitleler, kendi önlerine çıkan küçük burjuva anlayışlarla mücadele ederek ilerlemek durumunda kalmıştır.

Küçük burjuva oportünist hareketlerin işçi sınıfı üzerinde etkide bulunduğu dönemler, proleter sınıfın henüz politik bakımdan olgunlaşmadığı, yetersiz bir bilinç durumunun olduğu dönemlerdir. Emekçi sınıfın politik bakımdan olgunlaştığı siyasal devrimci bilincinin ileri bir düzeye çıktığı günümüzde eski etkiyi yaratamıyorlar.

Bunun açık bir kanıtı, he geçen gün daha fazla emekçinin gerçek devrimci gücün yanında yer alması ve devrimci sloganları benimsemesidir. Devrimci kitlelerin gücü ve yönelimi yalnızca devrimci Marksizmin saflarında yer almasıyla sınırlı değildir. Daha devrimci bir kitle bulunduğu alanda Leninist Partinin görüşlerini yaşama geçiriyor, onu maddi bir güç haline getiriyor. İşçilerin devrimci partisinin proleter kitleler ve emekçiler üzerinde etkisinin artması devrimin zaferi yolunda bir dönüm noktasıdır. Hiç kuşkusuz bu bir süreçtir, fakat nesnel devrimci koşulların varlığı nedeniyle süreç ani dönüşümlere ve kısa sürede büyük sıçramalı gelişime gebecektir.

Nesnel durum, toplumsal koşullar, kendi içinde devrimci patlamaları ve sıçramaları içerse de, devrimci bir bakış açısına sahip değilsen, tüm bu devrimci öğelerin varlığını algılayamaz ve düne göre farklı bir durumun doğduğunu saptayamazsın. Oysa ki, Türkiye ve Kürdistan'da emekçi kitleler devrim yönünde ilerleyerek, hareketlerine devrimci bir biçim vererek, dönemin barındırdığı devrimci olanakların bilincinde olduklarını bize gösteriyorlar.

Yaşamlarında köklü bir değişim getirecek olan devrimci mücadelede yer almak halkta her zaman büyük bir heyecan yaratmıştır. Devrim

bayrağını her koşulda ve her durumda dalgalandıranlara karşı daima sempati ve yakınlık duymuşlardır. Böylesi içten tutarlı devrimci bir güçle birlikte mücadeleye atılmak, hep derin bir coşku uyandırmıştır. Devrimci olana sahip çıkma, yanında yer alma çağrılarına yanıt verme, halk kitlelerinin bir eğilimidir. Böylesi güçlü ve baskın bir eğilim -ki bunun nesnel temelleri var- her oportünist grubun kendisine devrimci bir görünüm vermesine zorlamıştır.

Toplum büyük bir tarihsel olayın eşğine, bir sosyal devrim noktasına, kendi arasındaki ekonomik ilişkilerin niteliği sonucu gelir. İşçi sınıfıyla kapitalist sınıfın ekonomik çıkarları birbirine karşıttır ve çözülemez çelişkileri kendi içinde taşır. Ekonomik ilişkilerin gelişimi zorunlu olarak sınıf çatışmalarına yol açar. İşçi emeğinin yabancılaşmasından dolayı emeğinin yabancılaşmasına ona el koyan kapitaliste isyancı olarak karşı koyan durumundadır. İsyancı ayaklanmalara; ayaklanma devrime dönüşür. Oportünist sosyalizm bu tarihsel gelişmeyi genel olarak kabul eder fakat, tekelci sermaye egemenliğini devirecek devrimci koşulların bugün oluştuğunu göremiyor ve bunun gerektirdiği devrimci görevleri yerine getirmeyi benimsemiyor.

Tarihsel gelişim, ekonomik ve toplumsal durum, politik çatışmalar devrimin bütün koşullarını bir araya getirmiştir. Devrimci durumu doğmuş ve kitlelerin devrimci eylemlerinde belirgin bir artış var. burjuvazi barut fıçısının üzerinde oturuyor. Her bakımdan bir devrim bir iklimi oluşmuş durumda. Burada devrimci görev son derece açıktır: Bütün gücümüzle devrimci mücadeleye yüklenip, hareketi kesin başarıya ulaştırmak. Başarıya giden yol, iyileştirmeci, reformist bir çizgide gidilerek değil, köklü dönüşümle, devrimci çizgi izlenerek açılır.

Kapitalist dünyada bir süreden beri ortaya çıkan ayaklanmalar, inceden kazanılmış hakların geri alınmak istenmesi karşısında başlamıştır. İşçi sınıfının mücadele tarihinde bu durumla karşılaşmıştır. İnsanlar kazanılmış haklarını, ulaşılan gelişme düzeyini yitirmemek için için devrime başvuruyorlar.

Küçük burjuva sosyalistleri ise dünyanın bir çok yerinde ve bizde, emekçi sınıfların haklarına karşı yıllardır sürdürülen ve son dönemde iyice yoğunlaşan burjuva saldırılar karşısında, kapitalistlerin egemenliğine dokunmayan politik kampanyalarla kitleleri oyalıyorlar. Ve kapitalistlerin egemenliğinin ayakta kalmasını sağlamış oluyorlar. İşte iki eğilim ve iki sonuç.

C.DAĞLI

DEVİRİM

DEVİRİMCİ KİTLELERİN ESERİ OLACAKTIR

Egemen sınıflarla emekçi ve sömürülen kitlelerin arasındaki çatışmalar her geçen gün genişlerken, kitlelerle çok sıkı bağlar geliştirilmenin, öncülerini partiye kazanmanın önemi daha da artmıştır. Kitlelerle doğru bir ilişki geliştirmek için, onların nasıl bir devrimci dönüşüm sürecinden geçtiğini bilmek gerekiyor.

Tekelci sermayeye ve onun devlet iktidarına karşı verilen savaşı her gün genişleten, güçlendiren ve ileriye götüren bir kitle gücü sürekli eylem içindedir. Kitlelerin en ileri kesimi bugüne dek mücadele içinde olmuştur fakat, daha geniş bir kitle mücadelenin dışında kalmıştır. İsrarlı ve inatçı bir devrimci mücadele onları eyleme geçirene kadar, egemenlerin etkisi altında kaldılar. Bu etki, kararlı devrimci mücadeleyle kırıldı ve kapitalist sistemin ezdiği ve sömürdüğü geniş kitleler, eski sisteme karşı harekete geçtiler.

Eylemlere her zaman katılmadılar fakat, yapılan devrimci eylemlerde kendi isteklerinin ve arzularının ifadesini gördüler. İstekleri, özlemleri var olan toplumsal sistemle karşıtı ve bu sistemden doğmuştur. Bu nesnel durum nedeniyle, kendilerini ezen ve sömüren sisteme karşı gelişen her gerçek harekete sempatiyle yaklaşmışlardır. Sempati giderek bir eğilime, eğilim eyleme dönüştü. Kapitalist egemenliği yıkmaya yönelik hareket de, milyonların hareketine dönüştü.

Devrimci hareket işçi sınıfının ve halk kitlelerinin en bilinçli, en tutarlı ve en kararlı unsurlarının hareketi olmaktan çıkıp, büyük halk kitlelerinin hareketi haline geldi. Bu durumda devrimci öncülerin, işçi sınıfının politik hareketinin, sınıf mücadelesine ayak uydurması ve sürece devrim yönünde etkide bulunması için ortaya çıkan gelişmeye göre davranması gerekiyor.

Sınıf çatışması, işçi sınıfının, emekçilerin, sömürücülerin ve ezilenlerin kapitalist sınıfla mücadelesi, sınıflı ve yerel değil, genel düzeyde sürüyor. Toplumsal ilişkilerin bütün alanlarında ve sınıf savaşımının bütün biçimleriyle sürüyor. Çatışmanın yaygınlığı, şiddeti ve çapı, emekçi sınıfın ve ezilen yığınların gücünü gösteriyor. Bu güç var ve her gün ilerleme gösteriyor. Devrimci hareket bugünkü nicel ve nitel gücüne uzun ve çetin bir mücadele döneminden geçerek geldi. Hareketin ön saflarında bulunanlar ileri bir savaşım kapasitesi ve yeteneğine sahip devrimci bir güce dayanarak hedeflerine yürüyeceklerdir. Yeter ki sınıfın ve kitlelerin en ileri unsurlarına ulaşılsın; yeter ki onlarla mücadeleci kitlelerle sağlam ilişkiler kurulsun; yeter ki, gerçek proleter partinin mi-

litanları, burada ısrarlı ve inatçı bir çaba içinde olsunlar.

Komünistler salt günlük mücadelenin karşılıklarına çıkardığı sorunlar ve bu sorunların çözümüyle kendilerini sınırlandırmazlarsa, yönlendirmeleri gereken nasıl büyük bir halk gücü olduğunu göreceklerdir. Yalnızca, günlük sorunlarla uğraşmak bakış açısını daraltır, mücadelede perspektifsizlik baş gösterir. Sonuçta, gerçek devrimci partiyle geniş mücadeleci işçilerin ve kitlelerin bir araya gelmesi gecikir. Çok yavaş hareket ediyoruz ve geç kalıyoruz. Uzlaşmacı sol hareketler, burjuvazinin kendilerine sunduğu olanakları kullanarak, kitlelere ulaşmak için çok daha tez davranıyorlar.

Eylemci ve arayış içindeki insanlara erken ulaşmanın ya da aniden gelişen olaylarda, o sırada, doğru bir tavır koymanın yolu, öncelikle, yaratıcı bir inisiyatifle davranmaktan geçer. Bizde ve bugün dünyanın bütün kapitalist ülkelerinde olaylar artık aniden gelişiyor. İçinden geçmekte olduğumuz devrimci sürecin bu özelliğinden dolayı, inisiyatifli ve üretken olmamız gerekiyor. Her gün kitlelerin ve olayların içinde olan kadrolar, beklemeksizin birdenbire ortaya çıkan gelişmeler karşısında pratik düşünceyle hareket etmeli ve girişken olmalıdır. Somut durum çözümlenmelerinden pratik görevlere ilişkin doğru sonuçlar çıkaralım.

Devrime önderlik etme iddiası, pratikte, buna uygun davranmayı gerektirir ya da pratikte devrimci biçimde hareket eden, kitlelerle güçlü bağlar kuran, onları etkileyen bir parti, öncülük iddiasını boş bir söz olmaktan çıkarır, gerçek bir öncü olarak hareket etmiş olur. Devrimci öncülük devrimin zaferiyle bağıntılıdır. Devrimin zaferi, proleter partinin önderlik ettiği devrimci kitlelerin eseri olacaktır.

Hareketin bugünkü düzeyini dünle karşılaştırdığımızda, bugün teorik, pratik deneyimleri yönünden çok daha donanımlı olduğunu görüyoruz. Düne göre daha bilinçli ve örgütlü bir kitle gücüne dayanıyor. O halde bugün çok daha ileri gidilmeli ve zafere ulaşılmalıdır.

Nesnel koşullar ve sınıflar ilişkisinin bugünkü durumu bize bu olanağı veriyor. Sınıflar ilişkisi doğru kavranmalı ve doğru sonuçlar çıkarılmalı. Bugünkü kilit soru şudur: Sınıflar ilişkisinden nasıl bir sonuç, nasıl bir taktik çıkar. Leninist Parti bu soruyu sormuş ve yanıtını vermiştir: Bugün değişen sınıflar ilişkisinden, devrimci taktik çıkar. Devrimci koşulların devrimci bir ayaklanma yoluyla devrime dönüştürülmesi, sınıfların bugünkü nesnel ilişkisinden çıkarılması gereken biricik Marksist-Leninist taktiktir.

Devrim günlerini yaşıyoruz. Devrimci yükseliş, devrimci mücadelenin kabarıışı, devrim günleri demektir. Yaşadığımız günlerin devrim günleri olduğunu anlamak için, her gün olup bitene, devrimci kitle hareketine, çatışmalara, isyan ve ayaklanmalara bakmak yeterlidir. Devrim günleri, devrimin kendisiyle, devrim anıyla karıştırılmamalı. Devrim günleri ya da devrimci yükseliş, devrimi olgunlaştıran ve güncelleştiren devrimci süreçtir, devrimci savaşımdır, devrimci durumdur. Ama bu öyle bir durum ki, bizi devrime götürür.

Devrime, devrimde zafere giden yol, uzun, şiddetli ve sancılı olmuştur. Daha fazla acı çekilmemesi için kitlelerin mücadeleye daha aktif olarak katılması, devrimci mücadeleyi her yönden güçlendirmesi gerekiyor. Sonuca daha kısa sürede ulaşmak için devrimci mücadeleyi genişletmek, güçlendirmek ve ileriye götürmekten başka bir yol yoktur. Devrimci mücadele ve devrimci yöntem sonuca götüren en kısa yoldur.

Egemen sınıfla anlaşma peşinde koşan sosyal-reformist ve oportünist gruplarla bağların koparılması, hedefe giden süreci kısaltır, zaferi çabuklaştırır. Sınıf uzlaşmacı hareketler, reformlarla, koşulların "iyileştirilmesi" çabalarında ısrar ederek, kitleleri devrim mücadelesinden uzaklaştırmayı hedefliyorlar. Bu yöndeki uğraşları yıllardır sürüyor. Reformist çabalar, kapitalist sınıfa hizmet ediyor.

İşçi sınıfı, reformizm yönünde değil, toplumsal devrim yönünde yürümelidir. Devrimci mücadeleyi sonuna dek, tutarlıca götürmek, devrimci bir sınıf olarak tarihsel görevidir. Devrimci işçiler tarihsel görevine sırt çevirmeyecektir. Dünya proletaryasının devrimci bir gücü olarak, emeğin evrensel kurtuluşu mücadelesini içtenlikle sürdürecektir.

Dünya devriminin büyük adımlarla büyümesi ve kısa sürede gelişme göstermesi, hedefimize varmamızı kesinlikle hızlandırıyor, emekçileri ve gençlik kitlelerini ateşliyor.

Kapitalist dünyada esen devrimci fırtına, Türkiye ve Kürdistan emekçi kitlelerinin mücadelesine sadece bir güç ve boyut katmakla kalmıyor, bakış açılarını da değiştiriyor. Mücadeleci kitleler olaylara artık, dünya proletaryasının devrimci hareketinin bakış açısıyla bakıyorlar.

Burjuvazi, işçilerin, halk kitlelerinin ayaklanması için tüm koşulları olgunlaştırıyor, tüm öğeleri bir araya getiriyor. Doğmuş olan bu durumu, devrimin zaferiyle sonuçlandırmak için kitleleri etkilemek, örgütlemek ve yönlendirmek, devrimci marksizmin görevidir. □

HALKIN ENGEL TANIMAYAN GERÇEK İRADESİ

2012 Newroz'u pek çok açıdan tarihi öneme sahiptir. Gözü kör eden, ciğeri parçalayan, deriyi kavuran gaz bulutunun arasından geçerek panzer barikatlarını aşan Kürt halkı, ikili iktidara gerçek bir zemin kazandıran o muhteşem örgütlenmenin de müjdesini veriyor: Halkın iradesinin doğrudan organları, halkın kendi bağrından çıkmış özörgütlenmelerin müjdesi...

Bu gelişmenin devrim açısından önemini kavramak için, onu önceki durumlarla kıyaslamak en doğrusu olacaktır.

Geçen yaz, Kürt halkının öncüleri tarafından ortaya atılan "Demokratik Özerklik" -her ne kadar ulusların kendi kaderini tayin hakkını (UKKTH) karşılamasa da- politik hedef olarak ilan edildiğinde halk tarafından büyük bir heyecanla sahiplenildi. Bu ilanı gerçekleştiren DTK çevresinde kalabalık bir halk çeperi oluştu. Komiteler ve il/kent konseyleri de bu gelişmenin ivmesiyle müthiş bir politik etkinlik kazandı.

Yine de, bu haliyle, DTK ve onun altında toplanan komiteler, "yukarıdan" kurulmuştu. Halkın doğrudan iradesinin bir sonucu olmaktan çok, öncülerin kurgulayıp temelini attığı bir kurumlaşmaydı. Buna rağmen Kürt halkı, kendi derin özlemlerini dile getiren bu kurumlaşmalara sahip çıktı, destek verdi, onların iradesini kabul etti.

Bu gelişmeyi biz, bu sayfalarda "ikili iktidar" olarak tespit etmiştik. Aynı zamanda ikili iktidar durumunun sürgit devam edemeyeceğini, ya sermaye iktidarını devirme yoluna gireceğini ya da sermayenin acımasız darbelerine maruz kalacağını dile getirdik. Her durumda, sınıflar mücadelesinin ve Kürt halkının özgürlük savaşının olağanüstü ölçüde sertleşmesi kaçınılmazdı. Öyle de oldu.

Korkutan Değil

Korkunun Operasyonları

Geçen yaz ortaya çıkan bu oldukça özgün tarihi koşullar, teknelci sermayenin bütün müzakere masalarını devirmesine yetti. Onlarca yıllık egemen konumunun sermayeye öğrettiği, sınıflar mücadelesinin ihmale gelmez kesinlikte kurallarına göre, kendisine yönelen bu yaşamsal tehdidi bertaraf edebilmek için hiç tereddüt göstermedi. Sözler onunla çığnandı, protokollerin kağıt parçaları havalarda uçtu. Sermaye-

nin dümenine, akıl değil korku geçmişti... O günden bu yana, Kürt halkının iradesini temsil eden tüm kişi ve kurumlar polisiye operasyonların hedefi oldu. Altı bin insan cezaevlerine dolduruldu. İkili iktidarı ortaya çıkartan sınıf dengelerini lehine çevirebilmek için sermaye, adeta kudurmuşcasına bir korkuyla hiçbir yasal sınırlama tanımadan her tür tedbiri aldı.

Kürt halkı ise, kendi iradesini teslim ettiği insanların kamyon kamyon zindanlara doldurulmasını izlemek zorunda kaldı. Bir anlamda, üstteki örgütlü yapı neredeyse tamamen eritildi. Öyle ki, BDP yetkilileri "Artık tutuklanacak insanımız bile kalmadı" sözleriyle yakınacaklardı.

Fakat halk, sadece sermayeye değil, bir ölçüde kendi öncülerine de tarihi bir sürpriz hazırlıyordu. Korkunun yönettiği polisiye operasyonlar olsa olsa ağacın yapraklarını sallayabilirdi, köklere dokunamazdı bile... O köklerden her daim fişkıran devrim kendini gösterebilmek için Newroz'u bir fırsat olarak gördü. Kürt halkı bu kez, bizzat kendi bağrından çıkan, yukarıdan belirlenmemiş, kurgulanmamış; yalnızca en derin özlemlerinin yol göstericiliğinde kurduğu binlerce komiteyle Newroz'a hazırlandı. Ve böylece biz ilk kez bu topraklarda milyonların bizzat bağrından çıkan, bu milyonların irade ve bilincini doğrudan yansıtan muazzam bir özörgütlenme deneyiminin sonuçlarını Newroz alanlarında gördük.

Şimdilik bir adı yok bu özörgütlenmelerin, henüz kendi sözcülerini çıkarabilmiş değil; keza politik hedeflerini de ilan etmiş değil. Ancak hiç sınır tanımayan polisiye operasyonlardan sonra bile milyonların sokağa dökülmesi, dışı dışı bir kavga sonucunda sermayenin yasaklarını delerek Newroz alanlarını fethetmesiyle halkın özörgütlenmeleri adeta "İşte buradayım!" diye bağırıyor. Alabildiğine önemli bir gelişme, kendi devrimci sonuçlarını yaratacağıdır, yaratıyor da...

Nihayet Meselenin Özü

İlk önemli sonuç şu oldu: Kürt halkı artık reform vaatleri ile anayasal hayallerle oyalanmıyor. Konuya en kestirme ve en devrimci noktadan giriyor. Bu halk artık doğrudan kendi kaderini tayin hakkını konuşuyor, dayatıyor. Nihayet, meselenin UKKTH noktasına gelmesi, milyonların

meseleyi bu noktadan ele alması, her şeyi değiştirebilecek güçte bir gelişmedir hiç kuşkusuz.

Bu noktada sermaye ve ezilen ulus "kargı kargıya" gelmiştir; arada, reformlarla oyalanacak hiç bir manevra alanı kalmamıştır.

Kürt halkı, UKKTH'yi sahiplenerek, teknelci sermayenin faşist politik bağlarını kopartacak nirengi noktasına gelmiştir. Leninistlerin her dönem öne çıkardıkları UKKTH şiarının gerçek gücü buradadır. Ezilen ulusu sermayenin politik etkisinden tümüyle kurtarmak.

Kabul etmek gerekir; sermayenin eline yüzüne bulaştırdığı "açılım" tiyatrosu; bu gelişmeyi hızlandıran etmenlerden biridir. Çünkü bu sayede Kürt halkı reform vaatlerinin, sermaye egemenliği altında nasıl bir aldatma-oyalama aracına dönüştüğünü en açık şekilde kavradı. Sermaye sınıfı iktidarı elinde tuttukça, özgürlüğü kazanamayacaklarını; elde ettikleri en güdük kazanımların bile her an polis panzeri altında ezileceğini anladı. Ve nihayet, politik tutumlarından tek bir geri adım atarlarsa, onları bekleyen, Roboski katliamı, Pozantı alçaklığı olduğunu gördü. Ayaklar altına alınan onur ve parçalanmış bedenler, engel tanımayan bir halk devriminin öfke fitilleridir.

Sonuç olarak, 2012 Newroz'u bir süre için bastırılan ikili iktidar durumunun, şimdi çok daha köklü, yaygın ve gerçek bir temelle birlikte geri dönüşüne sahne olmuştur. Milyonların iradesinin doğrudan organları olan, Newroz'un kavga alanlarında kendini kanıtlayan bu özörgütlenmeleri görmezden gelmek, tarihi bir hata olacaktır. Aksine, bu organların politik temsil ve etkinliğini sağlama almak, onları en otoriter araçlarla donatmak ve bu yoldan sermaye egemenliğini yıkacak bir iktidar organına dönüştürmek ertelenemez bir görevdir. Kürt halkı, bu konuda boşa harcanacak zaman ve tereddüte yer olmadığını; aksi halde bunun bedelinin son bir yılın operasyonlarına rahmet okutacak bir sermaye zulmü olacağını bilmelidir. Bunu başaracak güç, irade ve bilinç Kürt halkında vardır. Yeter ki, ortaya çıkan bu güç ve iradeyi sermayeyle müzakere yolunda harcamasın. □

Antep'ten Denizlerin Yoldaşlarına Çağrı BASINA VE KAMUOYUNA

Bu topraklarda yıllardan beri sürdürülen devrimci bir mücadele var. İşçi sınıfı ve ezilen halklar, kendisini ezen ve yaşamdan kovan sisteme karşı her gün daha da artan bir öfkeyle bileniyor ve atağa geçiyor. Hemen hemen her gün bir eylem haberini duymak mümkün. Artık emekçiler sokaklara her inişinde şunu gösteriyor ki sömürünün, yozlaşmanın, çürümenin, işsizliğin, sefaletin, katliamların, savaşların, yok sayılmaların yaşandığı, inkâr ve imhaya maruz kaldıkları, böylesi bir düzende yönetilmek istemiyorlar. Yeni dünyanın umudunu ve özlemine içinde barındırarak ileriye doğru adım atıyorlar. Tabii işçi-emekçi ve ezilen halkların özgürlüğe inançla attıkları her adım burjuvazinin korkulu rüyası haline geldi. Son süreçte, KCK operasyonları adı altında Kürt halkına, işçi, emekçi, aydın, gazeteci, yazar ve avukatlara yapılan gözaltılar, tutuklamalar; hak gasplarına karşı sokaklara dökülen işçi-emekçilere yönelik saldırılar; geleceksizliğe karşı sokaklara dökülen öğrencilere yönelik yapılan saldırılar, burjuvazinin bu korkusunun bir göstergesidir.

Bu korku ile yaşayan burjuvazi öncelikli olarak kitlelerin öncülerini yok ederek kitleleri pasifize etmeye, sindirmeye çalışır.

İşçilerin, emekçilerin devrimci hareketi yükseldikçe, burjuvazinin egemenliğini yitirme korkusu da büyür. Devrimci hareketin yükselişinin önüne geçmek isteyen burjuvazi, onların devrimci mücadeleyi yükseltmesini, sokaklara dökülmesini istemez çünkü bu, onun için hayati bir önemdedir. Yoksul emekçi halklara devrim ve sosyalizm yolunu gösteren, onların gerçek kurtuluşunun, onları açlığa, sefaletten bu sistemin yıkılışında olduğunu gösteren devrimci öncülerini engellemek için her türlü yolu dener.

Devrimci öncülerini zindanlara atarak, onları katlederek kitlelerle onların bağına yok etmek ister. Ancak burjuvazinin bu çabası her zaman boşa çıkmıştır. Bu topraklarda devrim ateşinin kıvılcımını yakan öncülerden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı idam ederek 70'li yıllardaki devrimci mücadeleyi bastırabileceğini sanmıştı. Oysa ki işte bugün de görülüyor ki kitleler yine sokakta ve ellerinde Denizlerin bayrakları ile yeni dünyanın kavgasını yürütüyorlar.

Emekçi halklara kurtuluş yolunu gösteren üç yiğit devrimci öncü Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, işçi-emekçi ve köylülerin eylemlerinde, öğrencilerin eylemlerinde onlara gerçek kurtuluş yolunu haykırmaktan geri durmadılar. Onlar en önde yer aldılar. Ve hala bugün de Denizler yoksul halklarımızın öfkeli bilincinde, Denizler işçilerin-emekçilerin kararlılığında, Denizler yiğit Kürt halkının özgürlük mücadelesindedir.

“Devrim Ya Ruhumuzdur Ya Da Hiç Bir Yerde” diyen önderlerimizin bir 6 Mayıs günü haykırdığı sloganlar, bu toprakların meydanlarında, eylem alanlarında yankılanmaya devam ediyor. İrade, atılganlık, militan duruşlarıyla üç yiğit devrimci bu topraklarda yaşayan tüm ezilen halkların yüreğinde ve bilincinde yer edinerek, mücadele anlayışları ile kitlelere örnek olarak, izlerini takip eden binlerce devrimciye esin kaynağı oldular. Onlar uzlaşmazlığın, mücadelede kararlılığının, olanaksızlık ve güçsüzlükler karşısında boyun bükmemenin isimleri oldular.

Bizler de yine bugün “Denizleşenlerimizle Yürüyoruz” diyerek onların yolundan yürüdüğümüzü, onların mücadele anlayışına sahip çıkarak devam ettirdiğimizi tüm herkese göstermek ve onları ölümsüzlüklerinin 40. yılında anmak için sokaklarda olacağız.

Ve tüm emekçi halklarımızı 6 Mayıs 1972'de ölümsüzleşen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı anmak için 6 Mayıs Pazar günü 12.30'da Kırkayak Parkı'nda toplanıp Yeşilsu Parkı'na yürüyerek burada gerçekleştireceğimiz mitingimize çağırıyoruz.

Basın emekçilerini ve işçi-emekçi halklarımızı davet ediyoruz.

Halkın Denizi Denizleşen Halkla!

Yaşamın Kürt- Türk Halklarının Mücadele Birliği!

Antep Miting Tertip Komitesi

EMPERYALİST SAVAŞLARA VE FAŞİZME KARŞI YÜRÜYÜRÜZ!

Dünyada savaş davulları çalıyor. NATO ve işbirlikçi kapitalist, gerici ülkeler aracılığıyla, Libya'yla yeniden görülen emperyalist savaşlar ve işgaller yaygınlık eğilimi gösteriyor. Yeni bir işgal hazırlığı ise sınırlarımızda, Suriye'ye dönük hazırlanıyor. Dahası Türkiye, Arap gericiliği ve emperyalizmin desteklediği paralı askerlerle Suriye'de bir savaş sürüyor. Türkiye bu planın koçbaşlığını yapmak istiyor ve AKP hükümeti bir dış savaş hazırlığını el altından yürütüyor.

İşçi, Emekçi, Öğrenci Gençliğimiz! Emekçiler!

Yaşanacak olası bir dış savaş kimin çıkarına yürütülecek? Dünyanın bütün zenginliklerini ellerinde bulduran bir avuç tekelin çıkarına! Bu nedenle yaşanacak bir savaş, emperyalist bir savaş olacaktır.

Dünyayı sömüren bir avuç asalağın cepleri daha fazla dolsun diye biz gençliği cephelere sürüp, çöküp gitmekte olan çürümüş sistemlerini ayakta tutmaya çalışacaklar.

Sermaye sınıfı ve onun faşist devleti bizlerin elinde olan tüm umutlarını, hayallerini yok ediyorlar! Geleceğimizi yok ediyorlar. Şimdi de bizleri, Suriye halkını ve gençliğini kurşunlarla delik deşik etmek için savaşa sürmek istiyorlar. Buna izin verecek miyiz?

Türkiye 1 Nisan'daki “Suriye'nin Dostları” toplantısı ile savaş hazırlıklarına hız verdiğini gösteriyor. “Suriye'nin Dostları” dedikleri aslında, Türk, Kürt, Arap ve diğer halklarının kanını emen bir avuç asalağın temsilcilerinden oluşuyor.

Emekçi Kadınlar, Analarımız!

Binbir emekle büyüttüğünüz çocuklarınızın, böylesi anlamsız savaşlarda yok olup gitmesine göz yumacak mısınız? Emeklerinizin top ve süngülerle yok edilmesine izin verecek misiniz?

Emekçiler!

Faşizmin baskısı altında sömürülüyor, ellerinizde ne var ne yoksa, sermaye sınıfı tarafından gasp ediliyor. Savaş denen şey, açlığı, sefaleti ve gözyaşını arttıracaktır. Buna karşı birlikte mücadele yürütecek miyiz!

İşçi, Emekçi, Üniversiteli, Liseli Gençliğimiz!

Bizler tüm bunların karşısında kararlı ve inatçı bir mücadele yürütmeliyiz. Olası bir dış savaşın önüne geçmek için örgütlenmeli ve tüm çabamızla sosyalizm mücadelesini büyütmeliyiz! Yine emekçi Suriye halkının çocuklarına kurşun sıkmamalıyız! Bizler enternasyonalist bir tavır alarak, emperyalist savaşların karşısında diğer halkların emekçi gençliği ile birlikte kapitalizme karşı mücadele etmeliyiz.

Eğer emperyalist savaşların karşısında isen, faşizme karşı isen, 14 Nisan Cumartesi günü, saat 15.00'da Taksim Tünel'de toplanıyoruz. Sesimize sesini, soluğumuza soluğunu katarsan birlikte başarabiliriz!

Emperyalist Savaşlara Ve Faşizme Karşı, Örgütlenelim

Sosyalizm Mücadelesini Büyütelim!

(DÖB) Devrimci Öğrenci Birliği

ONBİNLER KADIKÖY'DE EYLEMDEYDİ

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD), Alevi Bektaşî Federasyonu (ABF), Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Avrupa Alevi Birlikleri Federasyonu başta olmak üzere 100'ün üzerinde Alevi örgüt ve derneklerinin katılımıyla on binlerce insan Sivas Katliamı Davası'nın zaman aşımından düşürülmesini protesto etmek üzere Kadıköy'de düzenlenen mitingdeydi. Mitinge Alevi derneklerinin yanında çok sayıda yöre dernekleri, devrimci örgütler, taraftar grupları, eylemci işçiler de pankartlarıyla katıldılar.

Mitinge katılacak olanlar Kadıköy'de Tepe Nautilus Alışveriş Merkezi, Haydarpaşa Numune Hastanesi, Et Balık Kurumu önü olmak üzere 4 yerde toplandılar. Sivas Madımak Otelinde yaşamını yitiren aydın ve sanatçıların resimlerinin bulunduğu pankartlar başta olmak üzere çok çeşitli pankartlar açılırken, onbinlerce kişi ellerinde "Sivas Katliamını Unutmadık", "Sivas'ı Roboski'yi Unutma" yazılı dövizler taşıdı. Mitinge Mücadele Birliği Platformu da "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Fabrikalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak" pankartları ile katılarak Tepe Nautilus yürüyüş kolunda yerini aldı.

Mitinge Sivas'ta yaşamını yitirenlerin yakınları da katıldı ve en önde kol kola girecek yürüdüler.

Yürüyüş ve mitin boyunca "Davamız

Mahşere Kalmayacak", "Zaman Aşımını Tanımıyoruz", "Sivas'ı Yakanlar AKP'yi Kuranlar", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak", "Dur De Zaman Aşımına Dur De", "Gün Gelecek Devran Dönecek Akp Halka Hesap Verecek", "Dersim, Sivas, Koçgiri; Unutulmaz Hiçbiri", "Roboski'den Sivas'a Adalet İstiyoruz", "Pir Sultanlar Ölmez, Direniş Sürüyor", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Davamız Mahşere Kalmayacak", "Zaman Aşımını Tanımıyoruz", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Emekçi Aleviler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganları atıldı.

Alana geldiğinde pek çok pankart ve Madımak Otelinde yaşamını yitirenlerin resimlerinin olduğu pankartlar rıhtımdaki yüksek binalara asıldı.

Mitingde İstanbul Alevi Dernekleri Semah Ekibi'nin geleneksel oyunlar sergilemesinin ardından Zeynep Altıok aileler adına konuşarak 19 yıldır süren bir acıyı yaşadıklarını ve adaleti bulmak için ellerinden geleni yaptıklarını belirtti. "19 Yıldır bizimle alay ettiler, gerçek failler yargı önüne taşınmadı. 19 yıldır biz intikam gütmedik sadece senede bir gün yakınlarımızı anmak istedik bir de eli kanlı katillerin adalet önüne çıkartılmasını istedik. (...) İnsanlık suçlarında zaman aşımı olmaz, bu bir dünya gerçeğidir. Uludere'nin de zaman aşımına uğramaması için buradayız" dedi.

Pir Sultan Derneği Başkanı Hüseyin Güzelgün de dünyada insanlık suçunda zaman aşımı olamayacağını, bunu bütün dünyanın bildiğini ve en büyük kötülüğün insanların onurunu ayaklar altına almak olduğunu ifade etti. Sanıkların zaman aşımından yararlandırılmasını kabul etmediklerini belirten Güzelgün, Başbakan'ın "Hayırlı Olsun" sözüne atıfta bulunarak bunun nefret suçunu teşkil eden bir söylem olduğuna dikkat çekti ve bunun 21. yüzyılda yaşanan bir nefret suçu olduğunu belirterek bu Başbakanı tanımadıklarını ifade etti.

Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Başkanı Ercan Geçmez, "Bu dava yarıda kalmayacak, mahşere kalmayacak" diyerek katillere zaman aşımı uygulayanların insanlığın vicdanında katil olarak kalacaklarını ifade etti. Uludere katliamına da değinen Geçmez, yalnız Sivas katliamını de-

ğil, Gazi, Maraş, Çorum katliamlarını, Denizleri, Mahirleri unutturmayacaklarını belirterek, Alevilerin eşit yurttaşlık hakkı istediklerini dile getirdi.

Avrupa Alevi Dernekleri Başkanı Turgut Eker, "Madımak'ı yakanlar bugün iktidardaysa, onun karşısında bu ülkenin yiğit insanları hepimiz bir araya gelerek gazlara rağmen mücadeleye devam edebiliriz" diyerek KESK emekçileri gibi hayatın her alanında direnilmesi gerektiğini ve ancak direnilerek kazanılacağını belirtti.

Alevi Kültür Dernekleri Genel Başkan Yardımcısı Engin Gündük ise Sivas'ta yakanların katillerinin 19 sene yakalanmadığını belirterek o da "Hayırlı olsun" sözüne atıfta bulunarak "Sen bu ülkeye yobazlığı diktayı getiren başbakan. Sana seslendiğin gibi sesleniyoruz. Senin anladığın dilden konuşuyoruz. Bu yoldan ölmek var dönmek yok" diyerek Erdoğan'ın bu ülkenin başbakanı olamayacağını ifade etti.

Alevi Bektaşî Dernekleri Federasyonu Başkanı Selahattin Özer "Aleviler hiçbir zaman kimsenin köyünü basmadı, duvarlarına yazı yazmadı" diyerek Başbakan Erdoğan'ın bölücülük yaptığını, seçim meydanlarında Alevileri yuhalattığına değinerek, Alevilerin asimile edilmeye çalışıldığını söyledi.

Onur Akın, Sebahat Akkiraz, Tolga Sağ ve Pınar Aydınlar'ın da katıldığı miting, tüküler ve marşlarla sona erdi. □

GELECEĞİMİZ İÇİN, SOSYALİZM İÇİN FAŞİZMİ YIKALIM!

Bir süredir başta İstanbul Üniversitesi olmak üzere, bir çok yerde faşist saldırıların hız kazanmasıyla, üniversiteler durulmuyor. En son DÖB'lü bir öğrenciye dönük yapılacak istenen faşist saldırı, yoldaşımızın slogan atıp üniversitedeki öğrencileri uyarması ve öğrencilerin sahip çıkmasıyla engellenmiştir. Bizler de Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) olarak hem yoldaşımıza dönük faşist saldırı girişimine, hem de başta İstanbul Üniversitesi olmak üzere, diğer üniversitelerde de yaşanan faşist saldırılara karşı Beyazıt'ta bir eylem gerçekleştirdik. Eylem 28 Mart Çarşamba günü saat 12.00'de Beyazıt Meydanı'nda gerçekleştirildi. Aynı gün 4+4+4 yasasını protesto etmek için 2 gün iş bırakan KESK'lilerin de eylemi vardı ve KESK'liler de yaptığımız eyleme destek verdiler.

Eylemimiz meydana bulunan kitleye dönük çağrıyla başladı. Yapılan faşist saldırılara karşı birlikte olmamız gerektiği ifade edildikten sonra okunan basın açıklamasında "Faşizm saldırılarına devam ediyor. Faşizm saldırılarıyla devrimci, yurtsever öğrencileri yıldırmaya ve sindirmeye çalışıyor. Son dönemde başta İstanbul Üniversitesi olmak üzere, birçok yerde faşist saldırılar hız kazandı. Elleri satırlarla, bıçaklarla sokağa salınan faşistler, bu saldırılarla gençliğin devrimci mücadelesini engellemeye ve sindirmeye çalışıyor.

Yine İstanbul Üniversitesi'nde DÖB'lü bir öğrenciye dönük yapılacak istenen faşist saldırı planlı, programlıdır. Arkadaşımız 'Beyazıt Faşizme Mezar Olacak' sloganını atarak, çevredeki öğrencileri uyarmış ve öğrenciler arkadaşımıza, devrimcilere sahip çıkmıştır. Bu sahiplenme karşısında gerileyen faşistler arkadaşımıza zarar verememiştir. Ardından olay yerine gelen polisler 'seni farklı bir gruptan zannetmişler' diyerek, bu saldırı girişiminde kendisinin de rol aldığını göstermiştir..

... Bu saldırılarla devrimci, yurtsever gençliğin mücadelesinin

engellenemeyeceği, yine bu saldırılara karşı, gençliğin verdiği cesur mücadele ile görüldüğü!

Faşizm halklarımıza yüzünü hep katliamlarla, yasaklarla göstermiştir. Daha dün Roboski'de savaş uçaklarıyla 34 Kürt gencini katleden, Sivas Davasını zaman aşımına uğratarak katliamcılarını aklayan aynı faşizmdi.

Faşizm kendini okullarda, öğrenci gençliğe dönük her türlü saldırıyla birlikte, soruşturmalarla, uzaklaştırmalarla göstermektedir!

Üniversite ve liselerde polis baskısı ve saldırılarıyla, eğitim sisteminin şovenist ve gerici oluşuyla göstermektedir.

Faşizm; işçi ve emekçilere dönük hak gasplarıyla, eylemlere kalkışan emekçilere dönük polis copuyla kendisini göstermektedir.

Kürt halkının asimilasyonu, inkarı ve Kürt halkının evlatlarına yapılan satırlı, bıçaklı saldırılarla göstermektedir. Kimyasal silahların kullanılmasıyla görülmektedir.

Ancak katliamlarla, saldırılarla yaratılmaya ve yükseltilmeye çalışılan korku duvarları yine mücadele tarafından yıkılmaktadır.

Bizler; devrimci öğrenciler olarak bu korku duvarlarını yıkmak için gençliği mücadeleye çağırıyoruz. Faşist saldırılara karşı birlikte mücadeleyi yükseltmeliyiz. Faşizmin halklarımız üzerinde estirdiği teröre karşı mücadele yürütmeliyiz.

Geleceğimiz İçin, Sosyalizm İçin, Faşizmi Yıkalım!" denildi.

KESK'lilerin yapacağı eyleme de çağrı yapıldıktan sonra eylem sonlandırıldı.

Buradan bir kez daha ilan ediyoruz ki, faşizm saldırılarıyla yükselmekte olan devrimci mücadeleyi engelleyemeyecek. Gençlik faşizme karşı örgütlü, militan mücadelesiyle devrimci mücadeleyi büyütecek.

**Faşizme Karşı
Kitlese Devrimci Şiddet!**

DÖB

BAŞKALDIRIYORUZ!

29 Mart günü ODTÜ'de, tutsak öğrencilere dikkat çekmek adına toplanan öğrenciler "Eşitlik, Özgürlük Ve Adalet Talepleriyle Başkaldırıyoruz" eylemi yaptılar.

İlk olarak saat 16.30'da Fizik Bölümü önünde toplanan öğrenciler, daha sonra A1 kapısına doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş sırasında "Devrimci Tutsaklar Onurumuz-

dur", "Gençlik Gelecek, Gelecek Sosyalizm" ve "Yaşasın Devrim Ve Sosyalizm" sloganları atıldı. A1 Kapısında kitlenin AKP'ye yürümesine izin vermeyen polis, kitlenin basın açıklamasını yapıp dağılmasını istedi. Bunun üzerine öğrenciler, oturma eylemine başladı. Oturma eyleminin sonunda bir basın açıklaması yapıldı. Ancak kitlenin yürüyüşe geçmek istemesi üzerine

polis öğrencilere tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı.

Yaklaşık iki saat süren çatışma ardından öğrenciler A1 kapısına barikat kurup, halaylar çekti. Daha sonra A1 Kapısından yurtlar bölgesine yüründü ve eylem sloganlar eşliğinde sona erdi.

Ankara Devrimci Öğrenci Birliği

EGİTİM EMEKÇİLERİ YENİ EGİTİM YASASINA KARŞI

Kamuoyunu uzunca bir süredir meşgul eden ve yoğun tepkilere neden olan “4+4+4” yasa tasarısı KESK tarafından eylemlerle protesto edildi. KESK Genel Başkanı Lami Özgen, eğitim sisteminin her kademesinin paralı hale getirildiğini ve mevcut eğitim sisteminin çözülmemiş yüzlerce sorunu bulunduğunu vurgulayarak yıllardır öğretmen, derslik, bina açığını gidermeyen, ırkçı, gerici, anti-demokratik ders müfredatının değiştirilmesi için kılıcı kırılmayan iktidarın ‘4+4+4’ kademeli eğitim düzenlemesi ile yaşanan sorunları çözmek yerine daha karmaşık hale getirdiğini belirtti.

Lami Özgen, hükümetin uyguladığı politikalara karşı direnmekte kararlı olduklarını ifade ederek “Sadece bizim sendikal hak ve özgürlüklerimizi değil, insanca bir yaşamı hak eden bu ülkenin bütün insanların haklarının gasp edilmesini hedefleyen yasa tasarılarının geri çekilmesi için, KESK olarak Türkiye’nin dört bir tarafından gelen on binlerle 28-29 Mart tarihlerinde Ankara meydanlarında olacağız” dedi. Herkesi 28-29 Mart’ta alanlarda olmaya çağırdı.

Eğitim-Sen İstanbul 4 No’lu Şube üyesi eğitim emekçileri genel grev öncesi “Yasayı Derhal Geri Çekin” diyerek bir uyarı eylemi yaptı.

26 Mart günü Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Meydanı’nda bir araya gelen Eğitim-Sen İstanbul 4 No’lu Şube üyeleri, 28-29 Mart günü yapılacak genel grev öncesinde basına açıklaması yaparak yasanın geri çekilmesi çağrısında bulundu. “Çocuklarımızın Geleceği Kararlıdır! 4+4+4’e Hayır!” pankartı açan eğitim emekçileri “Anadilde Eğitim İstiyoruz” ve “Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız” sloganları atarak tepkilerini dile getirdiler. “Bizim sözümüz bitmedi. 28-29 Mart’ta iş bırakarak Ankara’da ve Türkiye’nin bütün alanlarında olacağız. Buradan bir kez daha sesleniyoruz; Ülkemizi karanlığa sürükleyecek bu tasarı meclisten geçmemelidir ve derhal geri çekilmelidir” dediler.

27 Mart günü akşam saatlerinde Kadıköy Altıyol’da bir araya gelerek “Karanlığa Teslim Olmayacağız” yazılı pankart açan eğitim emekçileri Kadıköy İskele Meydanı’na yürüdüler. İskele Meydanı’na gelindiğinde basın açıklaması yapıldı. Açıklamada “Çocuklarımızın geleceğinin karartılmasına, eğitim hakkının ticarileştirilmesine, çocuk gelinler yaratılmasına, çocuk emeği sömürüsüne ve eğitimde cins ayrımcılığına, din, inanç ayrımcılığına izin veremeyeceğiz” dendi.

Otobüsler Durduruldu

İzmir’den gidecek olan 500 kişiye yakın KESK üyesi ve onlara destek verenlere polis saldırdı. 27 Mart akşamı saat 21.30’dan itibaren

İzmir’in çeşitli ilçelerinden kalkacak araçlara polis, evraklar eksik diyerek el koydu.

Polisin otobüsleri götürmesine izin vermek istemeyen KESK üyeleri otobüslerin önüne geçerek yolu trafiğe kapattı. Yapılan sözlü tartışmalar sonuç vermeyince KESK üyeleri “Otobüslerle gitmemize izin verilmiyorsa biz de yürüyerek Ankara’ya gideriz” diyerek Konak’tan Basmane’ye doğru yürümeye başladılar.

Fevzipaşa Bulvarı’na ulaştıkları sırada önleri 3 TOMA, zırhlı polis aracı ve çevik kuvvet tarafından kesilen KESK üyelerine polis, tazyikli su ve biber gazı ile saldırdı. Eylem yerine gelen DİSK Ege Bölge Temsilcisi Ali Çeltek ve TMMOB İzmir İKK sözcüsü Ferdan Çiftçi burada birer konuşma yaptılar. Daha sonra Eski Sümerbank önünde oturma eylemine başlayan KESK üyeleri gece saat 03.30’a kadar eylemlerini sürdürdüler.

KESK üyeleri 28 Mart günü saat 12.00’de Konak’ta basın açıklaması ve oturma eylemi yapacaklarını belirterek tüm emek ve demokrasi güçlerini kendilerine destek vermeye çağırarak eylemlerini sonlandırdılar.

Eğitim emekçileri, 28-29 Mart günleri yapacakları grev için 27 Mart gecesi tüm illerden Ankara’ya doğru yola çıkmak istediler. Ancak hemen hemen tüm şehirlerde polis, şehirden çıkışlara engel oldu. Otobüsleri bağladı, biber gazı sıkı, gözaltına aldı. Ankara’nın ise tüm girişleri polis tarafından kapatıldı, şehre girişler engellendi.

28 Mart günü Ankaralı eğitim emekçileri ve diğer kamu emekçileri, sabah saat 09.00’dan itibaren GMK Bulvarı üzerindeki Eğitim Sen 2 Nolu Şube önü ve Ziya Gökalp Caddesi’nde Mithatpaşa köprü altında iki merkezde toplandılar. Saatler 13.00’e gelirken emekçiler GMK bulvarını trafiğe kapattılar ve Kızılay Meydanı’na doğru yürüyüşe geçmek istediler. Sayıları binleri bulan emekçiler, polisin saldırı hazırlıkları ve tehditleri üzerine Bulvar üzerinde oturma eylemine başladılar.

Bu sırada şehre girmeyi başaran Manisa ve Aydın’dan gelen emekçiler de GMK bulvarının gerisinde Demirtepe Nokta Durağında toplandılar. Önleri polis tarafından kesilmiş olan e-

mekçiler Bulvarı trafiğe kapatarak beklemeye başladılar.

Ziya Gökalp Caddesi-Mithatpaşa Köprüsü civarındaki emekçiler de Kızılay Meydanı’na yürümeye kalktıklarında yolları polisçe kesildi, emekçiler Caddeyi trafiğe kapattılar ve onlar da oturma eylemine başladılar.

Saatler 15.00’e gelirken, polis ilk önce Ankara dışından trenle Tren Garı’na Kürdistan’dan gelen emekçilere gaz bombası ve tazyikli su ile saldırarak, kitleyi dağıtmaya çalıştı, yaralananlar oldu.

Tandoğan’daki emekçiler ise, polis barikatını aşarak Maltepe üzerinden sloganlarla GMK’daki emekçilerin yanına ilerlemeye başladılar. Haberi alan emekçiler, oturma eylemini bitirerek sloganlarla gelen arkadaşlarını beklemeye başladılar.

Saatler 17.00’ye gelirken, Ziya Gökalp Caddesi’nde yolu kapatıp bekleyen emekçiler de ilerleyerek GMK Bulvarı önündeki eğitim emekçileri ile birleştiler. Emekçiler geceyi Bulvar üzerinde konaklayarak geçirmeyi, yarın yeniden eyleme devam etmeyi planlıyor.

İlan Edilmemiş Sıkıyönetim

Adana’da ise emekçilerin önü otoban gişelerinde kesildi. Emekçiler keyfi olarak bekletilmelerini protesto edince polis saldırdı ve 74 emekçi saat 04.00 sıralarında gözaltına alındılar.

Gözaltılar duyulunca, Eğitim-Sen Adana şubesinde emekçiler sabahın erken saatlerinde toplanmaya başladılar. Yaşanan gözaltılara tepki olarak saat 10.00’da şube önünde eyleme başladılar. Sloganlarla parka geldiler. Burada basın açıklaması yapıldı. Gözaltılar serbest bırakılana kadar parkta oturma eylemi yapacaklarını duyuran emekçiler, saat 14.00’a kadar gözaltıların serbest bırakılmasını beklediler. Adli Tıp’a götürülmüş olan emekçileri almak için Atatürk Caddesi boyunca sloganlarla yürüyüşe geçildi. Adli Tıp önünde Enerji-Sen üyesi işçilerin eyleme katılmasıyla coşkulanan kitle hep bir ağızdan “Yaşasın Sınıf Dayanışması” sloganı attılar.

Saat 17.00’da serbest bırakılan emekçileri kitle sloganlarla karşıladı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu 28 Mart günü Beyazıt Meydanı’ndan Cağaloğlu’nda bulunan Milli Eğitim Müdürlüğü’ne yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği, bir çok emek ve meslek örgütü destek verdi.

Saat 12.00’da Beyazıt Meydanı’nda toplanan eğitim emekçileri “4+4+4 İle Çocuklarımızın Geleceği İle Oynanmasına İzin Vermeyeceğiz” pankartı taşıyarak, tramvay yolu üzerinden Milli Eğitim Müdürlüğü’ne yürüdüler.

Konak Sümerbank önünde saat 12.00'de toplanan KESK İzmir Şubeler Platformu üyeleri, Ankara'ya gidişlerinin engellenmesini, Konak Saat Kulesi önünde düzenlemek istedikleri basın açıklaması ile protesto etmek istedi. KESK'liler, polislin İzmir Büyükşehir Belediye-si önüne kurduğu barikat engeliyle karşılaştı.

Kitle yürümekte ısrar ederek demirlerden oluşan barikati aştı. Barikat aşıldığı gibi tazyikli su ve biber gazıyla saldırıldı. Yaşanan kısa süreli çatışmada yaralananlar ve gözaltına alınanlar oldu.

İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde gerçekleştirilmek istedikleri basın açıklaması için görüşmeler sonrasında polis barikatları kaldırıldı. KESK Şubeler Platformu adına Eğitim Sen 2 No'lu Şube Başkanı Mustafa Beyazbal basın açıklaması yaptı. Konuşmanın ardından halaylar çekildi. Oturma eylemiyle süren eyleme DİSK, TMMOB, Barış anneleri, BDP yöneticileri ve Kadın Meclisinden destek vardı.

Kızılay'da 2. Gün Saldırıları Başladı

Geceyi Kızılay'a açılan GMK Bulvarı üzerinde ateşler yakarak, yüzlerce kişi ile halaylar çekerek geçiren eğitim emekçilerini sabah yeniden polis barikatları karşıladı.

29 Mart günü saatler 09.30'u gösterirken, polis barikatlarını hazırlayıp eyleme hazırlanan emekçilere anonslar yapmaya başladı. Saatler 12.30'a geldiğinde Eğitim Sen Genel Başkanı ve KESK Genel başkanı Lami Özgen art arda konuşmalar yaptılar. Lami Özgen alanda bulunan herkesle birlikte saat 14.00'te Meclisin önünde basın açıklaması yaparak dağılacaklarını ilan etti.

Bu duyurunun ardından çevik kuvvet polisleri kasklarını takarak saldırı hazırlığına başladı. Saat 14.00'e kadar süren bekleyişin ardından kitle kol kola girdi, 5'er adım 5'er adım polis barikatına doğru ilerlemeye başladılar. Polis de art arda gaz bombaları atmaya başladı.

İzmir Caddesi'ne çekilen emekçiler, Meclise gidebilmek için üstlerine gelen gaz bombası ve tazyikli suya rağmen yeniden GMK Bulvarına, polis barikatına doğru sloganlarla yürümeye çalıştılar.

Polis ise İzmir Caddesi'ne doğru ilerleme ve gaz bombası-tazyikli sularla saldırmaya başladı. Kitle Necatibey Caddesi'ne doğru çekildi ve caddeyi kapattı; polis ise Caddenin İzmir Caddesi ve GMK çıkışını çevirdi. Emekçiler Necatibey kapanında beklerken, bir grup emekçinin de Tandoğan'a çekildiğini haber aldılar. Bunun üzerine Maltepe üzerinden Tandoğan'a ulaşmaya çalıştılar. Barikatları aşarak Tandoğan'a ulaşmayı başaran kitlenin etrafı yeniden polislerce çevrildi. Emekçiler bu defa da Tandoğan Meydanı'nda abluka altında sloganlarını atarak beklemeye başladılar.

Bu sırada saldırıda Sakarya Caddesi'ne doğru çekilen emekçilere de polis gaz bombası ve tazyikli suyla saldırıldı. Saat 17.00'e gelirken,

artık Tandoğan Meydanı'ndan dağılmaya çalışan emekçilere polis tekrar saldırı. Gaz bombası ve tazyikli su ile saldırıya uğrayan emekçiler, Büyükşehir Belediyesi civarında bulunan otobüslerine ulaşmaya çalıştılar.

Farklı illerden gelen emekçiler otobüslerine, Ankaralı emekçiler ise evlerine dönerken karşılaştıkları bu saldırı, ülke çapında öfke ile karşılandı.

Emekçiler Öfkeli

KESK İzmir Şubeler Platformu grevin ikinci gününde saat 12.00'de Eski Sümerbank önünde toplandı.

Eğitim-Sen 2 Nolu Şube üyeleri saat 12.20'de Konak Sahil yolunu ters şeritten kapatarak eylem alanına yürüdüler. Polis eğitim emekçilerini önlemek istese de eğitimciler yürümekte ısrarcıydı.

Saat 12.40'da yaklaşık 5 bin kişi İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne doğru yürüdü. Saat 16.00 civarında, Ankara'da KESK'e yapılan saldırının haberi alındı. Belediye önündeki kitle öfkeli bir şekilde AKP İl Binasına doğru yürüdü. Koşar adım yürüyen kitle "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Faşizme Karşı Silah Başına", "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Savaş Savaş Kazanacağız", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Her Yer Direniş Her Yer Ankara", "Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Yaz Siz" sloganları atıldı. Kitle öfkeli bir şekilde AKP binasına yaklaşırken KESK Şube başkanları ve yöneticileri kitleyi sakinleştirmeye çalıştı. Yaklaşık 1 saatlik bir bekleyişten sonra eylem sona erdi.

Grevin 2. gününde DİSK'e bağlı Genel-İş 2, 3, 5 Nolu şubeleri, TMMOB, BDP İl Yönetimi, Mücadele Birliği Platformu, BDSP, Kaldıraç, DHF destek verdi.

Her Yer Kızılay Her Yer Ankara!

İş bırakma eyleminin ikinci gününde Adana'da AKP İl Binasına bir yürüyüş gerçekleştirildi. Saat 12.30'da Eğitim-Sen Şubesi önünde "Her Yer Kızılay Her Yer Ankara!" sloganlarıyla toplanan KESK'li emekçiler ve demokratik kitle örgütleri yürüyüşe başladığı sırada önleri polis tarafından kesildi.

Kitle bu uyarıya Gündoğdu Marşı'yla cevap vererek kararlı bir duruş sergiledi. Barikati protesto etmek için kısa süre oturma eylemi yapan emekçiler, sonrasında AKP İl Binasına doğru yürüyüşe başladılar.

İl binası önünde basın açıklaması yapıldı. Eyleme TEDAŞ işçileri de katılarak destek verdi. Eylem "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla sona erdi.

Antep'te de KESK'li emekçiler Demokrasi Meydanı'nda hem basın açıklaması yapıp hem de imza standı açarak iki gün boyunca eylem yaptılar.

29 Mart günü saat 17.00'de Yeşilsu Parkı'nda, Ankara'ya giden emekçilere yapılan saldırıları protesto etmek için bir basın açıklaması yapıldı. Ertesi gün 30 Mart'ta 18.30'da yine Yeşilsu Parkı'nda aynı şekilde hem saldırıları hem de mecliste görüşülecek olan eğitim ve 4688 yasaları protesto etmek için bir basın açıklaması daha gerçekleştirildi.

2 Nisan'da da TBMM genel kurulunda görüşülmeye başlanacak olan 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununda değişiklik yapılmasına dair kanunu tasarısının geri çekilmesi talebi ile KESK Antep Şubeleri 18.30'da Yeşilsu Parkı'nda bir basın açıklaması daha gerçekleştirdi.

Yapılan basın açıklamasında çıkarılmaya çalışılan yasanın içeriğinden ve yol açacağı hak kayıplarından bahsedildi. Basın açıklaması, 5 dakikalık oturma eyleminin ardından sloganlarla sona erdi.

Grevin 2. Gününde KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri ve eğitimciler Cevahir Alışveriş Merkezi önünde toplandı. Saat 13.00'da toplanmaya başlayan kitle, Ankara'daki emekçilerle birlikte hareket etme kararı almıştı. Ankara'daki KESK'li emekçilerin başlatacağı yürüyüşle aynı anda yürüyüşe başlamak için uzun bir süre beklenildi. Bekleyiş esnasında emekçiler şarkılar türküler, şiirler, halay çektiler.

Ankara'dan saat 14.00'da gelen yürüyüşün başlayacağı haberi ile Mecidiyeköy yol güzergahı trafiğe kapatılarak Şişli AKP İlçe binasına kadar yürüyüş başladı. Yürüyüşe, Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği, BDSP, Tüm İGD, DİSK, TTB bir çok emek ve meslek örgütü destek verdi.

AKP ilçe binasına yaklaşıncaya, polis ve emekçiler arasında ufak tartışmalar yaşandı. AKP ilçe binası önünde panzer ve çevik kuvvet polislerin yoğunluğu dikkat çekti. Basın açıklamasından sonra Ankara ve diğer bölgelerde eğitim emekçilerine yapılan saldırıları protesto etmek için 18.00'da Taksim Meydanı'nda yapılacak eyleme çağrı yapıldıktan sonra eylem sona erdi.

Meslek Odaları Koordinasyonu, KESK üyelerine yapılan saldırıları protesto etmek amacıyla Taksim Tünel'den Tramvay Durağına bir yürüyüş düzenledi.

Saat 18.00'de Tünel Meydanı'nda bir araya gelen göstericiler sloganlarla Taksim Meydanı'na yürüdü. Burada çeşitli konuşmalar yapıldı. Eylem yeni yasa tasarılarını ve KESK üyelerine yapılan saldırıları protesto eden sloganlar atılarak bitirildi. □

MALTEPE İŞÇİLERİ KAZANDI!

Eylemlerinin 100. gününe gelen Maltepe işçilerinden Ahmet Ekici ve İlhan Yıldırım, 29 Mart günü sabah erken saatlerde yine Maltepe Belediyesi önüne gelip pankartlarını açmışlardı. Belediye binasına korumaları eşliğinde giren Maltepe Belediye Başkanı Mustafa Zengin de eylem yerinde bulunan işçilerle konuşmak istediğini belirtti. İlhan Yıldırım konuşmak üzere Zengin'in yanına gittiğinde Zengin tehditler savurarak ve küfür ederek tekme attı. Yaşanan saldırı üzerine Ahmet Ekici de arkadaşına yanlarına gidince tartışma devam etti Mustafa Zengin belediye binasına girdi. Ardından polisler gelerek Ahmet Ekici ve İlhan Yıldırım'a saldırarak gözaltına aldı. Bu saldırıda İlhan Yıldırım'ın kolu kırıldı.

Maltepe Belediyesi yönetiminin saldırısı öğle saatlerinde de devam etti. İlhan Yıldırım ve Ahmet Ekici'nin gözaltına alınmasının hemen ardından eylem alanına gelen diğer taşeron işçileri arkadaşlarının nöbetini devralmıştı.

Çevik kuvvet polisleri bu kez de eylem alanında bulunan Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ve onlara destek verenlere saldırarak darp etti ve toplu olarak gözaltına aldı. 17 kişi polis araçlarına bindirilerek Maltepe'deki Cumhuriyet Polis Karakoluna götürüldü.

İşçilerin gözaltına alınmasının ardından eylem alanı, belediye tarafından tamamıyla bariyerlerle kapatıldı. Saldırı, gözaltı ve eylem yerlerinin bariyerlerle örülmesinin ardından Maltepe Belediyesi Taşeron İşçileri ertesi sabah saat 09.00'da belediye önünde yaptıkları bir basın açıklamasıyla eylemlerini sürdüreceklerini bildirdiler.

İşçiler açıklamada "Bugün yine buradayız, hiçbir baskı, hiçbir saldırı ve tehdit bizim anayasal hakkımızı kullanmamıza engel olamayacaktır" dedi.

Mücadeleyi yalnızca Maltepe Belediyesi işçileri olarak sürdürmediklerini söyleyen işçiler, önümüzdeki günlerde yapılacak olan Taşeron İşçileri Kurultayı'nın çalışmalarını yürüttüklerini

belirtti. Eylem boyunca sloganlar atılırken, araçlarıyla yoldan geçenler ise korna çalarak ve el sallayarak destek oldular.

Saat 11.30 sıralarında çevik kuvvet ekipleri işçilerden astıkları pankartı indirmelerini istedi. İşçiler buna itiraz etmesi üzerine, aralarında sivil polislerin de bulunduğu 30-40 kadar polis işçilere saldırarak biber gazı sıktı ve pankartı alarak uzaklaştı. Saldırı bir yandan sloganlarla protesto edilirken, işçiler yine pankart asarak yapılan her türlü saldırıya rağmen eylemlerini sürdüreceklerini bir kez daha göstermiş oldular.

7 Nisan günü Taksim'den Galatasaray Lisesine yapılan yürüyüşe HEY Tekstil Fabrikası önünde 60 gündür eylemde olan işçiler, Mücadele Birliği Platformu, Grup Emeğe Ezgi, BDSP, Devrimci Anarşistler de katıldı.

Maltepe işçilerinin "Taşeronluk Ölüm Demektir, Direnen Kazanır" pankartı, HEY Tekstil işçilerinin de "Haklarımız Geri Verilsin Hizmet Ödülü Ger Alınsın" pankartını açtığı yürüyüş boyunca "Maltepe İşçisi Yalnız Değildir", "HEY Tekstil İşçisi Yalnız Değildir", Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni", "Taşeron Sisteme Köle Olmayacağız" sloganları atıldı.

Eylemin 108. gününde işçiler zafer elde ettiler.

Maltepe Belediyesi başkan yardımcısı ve DİSK genel başkanı Erol Ekici ile birlikte 4 işçi toplantı yaptı. İşçilere sunulan öneride üç işçinin yakın bir CHP belediyesinde diğer 6 işçi ise Maltepe Belediyesi'nde işe başlayabilecekleri, başka yerde çalışmak isteyecek olan üç işçinin ihbar ve kıdem tazminatı hakkı ve 4 aylıklık mağduriyetlerinin giderileceği söylendi. İşçiler, verilen bu söze rağmen önümüzdeki günlerde belediye yönetimi ve DİSK genel başkanı Erol Ekici ile birlikte yapacakları basın açıklamasına kadar eylemlerine belediye önünde devam edeceklerini bildirdiler.

Açıklamadan sonra eylem sona erdi. □

Yaşamsal Sorunlar İSYAN-AYAKLA

Egemen sınıflar, kitle hareketi karşısında zayıf düşükleri zaman esas olanı, ekonomik ve politik iktidarı yitirmemek için her türlü tavizi vermeye, her türlü geri adımı atmaya her zaman hazırlar. Çünkü egemen sınıf için esas olan iktidarın kendisidir. Egemen sınıf onu elde tuttuğu sürece ilk fırsatta tüm yitirdiklerini geri alabileceğini bilir ve hesabını ona göre yapar.

Demek ki, sorun iktidarın hangi sınıfın elinde olduğu meselesidir. Başka bir ifadeyle, politik iktidar burjuvazinin elinde olduğu sürece emekçi sınıfların, devrimin toplumsal güçlerinin mücadelelerle elde ettikleri hiçbir kazanımın güvencesi yoktur, yaşamsal sorunlarının hiç birinin kalıcı çözümü söz konusu olamaz.

Buradan çıkarılacak sonuç artık bellidir: Kürt halkı ve emekçi sınıflar aynı talepler için dönüp dönüp aynı mücadeleyi vermek istemiyor ve yaşamsal sorunlarının kalıcı biçimde çözümünü istiyorlarsa eylemlerini isyan, ayaklanma boyutuna vardırarak ve bir devrimle iktidarı ele geçirmek zorundalar.

Türkiye ve Kürdistan toprakları her gün ve hemen her yerde eylemlere tanık oluyor. Kürt halkı ve emekçi sınıflar, yaşamsal sorunlarının çözümü için büyük bir savaş içindeler. Kürt halkı ve emekçi sınıflar, egemen sınıfa ve onun politik egemenlik aygıtı olan devlete, hükümete karşı sert ve çetin bir savaş yürütüyorlar.

Verilen savaş yaşamsal sorunların kalıcı çözümünü gerçekleştirmek içindir. Çözümün kalıcılığı meselesi, Kürt halkı açısından olsun Türkiye'nin emekçi sınıfları açısından olsun son derece önemli. Çünkü Kürt halkı da emekçi sınıflar da boşuna savaşmak istemiyorlar.

Sorunun düğüm noktası da burada işte. Birleşik devrimin bu toplumsal güçleri bu güne kadar sert ve yıllar boyu süren bir savaş vermelerine karşılık yaşamsal sorunlarının çözümünü sağlayabilmiş değiller. Neredeyse aynı talepler için dönüp dönüp aynı mücadeleyi vermek, dönüp dönüp aynı noktaya gelmek zorunda kaldılar.

Bu sert, çetin ve uzun yıllara yayılan mücadeleye rağmen, egemen sınıfın gelmiş geçmiş tüm hükümetleri, düzen için gereken önlem ve yasaları, bu önlem ve yasalar emekçi sınıfların, Kürt halkının ne kadar sert tepkisine yol açmış olursa olsun, yaşama geçirmekten geri durmadılar. Geri adım atar göründükleri sırada bile, bunu sadece zaman kazanmak için yapmış, ama ellerine geçen ilk fırsatta planlarını yaşama geçirmekten çekinmemişlerdir.

Buna sayısız örnek verilebilir. Tekel işçilerinin büyük Ankara eylemi buna bir örnektir. Zonguldak maden işçilerinin 1991' eylemi bir başka örnektir. Daha ibretlik dersler de var. Alevi halkın din derslerinin zorunlu olmasının kaldırılmasını beklediği bir sırada Kuran'ın ders olarak okutulması durumuyla karşı karşıya kalmaları gibi. Bu son örnek, hükümetin,

devletin kitlelerin istemleriyle alay etme noktasına kadar geldiğinin nişanesi oldu.

Daha önce de işaret ettik ve bunun somut, yaşanmış, kanıtlanabilir örneklerini verdik: Egemen sınıf ve politik egemenlik aygıtları olarak devlet ve hükümet, düzen için yaşamsal önem taşıyan temel konularda barışçıl kitle gösterileriyle, "savunma" içerikli eylemlerle hedeflerinden vazgeçiremiyorlar. Bu sadece Türkiye tekelci sermaye sınıfına, devlet ve hükümette özgü bir durum değil. ABD, dünya çapında milyonlarca insanın sokak gösterilerine karşı Irak'ı işgal amacından vazgeçmemiştir.

Demek ki, "savunma" içerikli kitle eylemleri nicelik bakımından ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar egemenleri amaçlarından vazgeçirmeye yetmiyor. Eğitim sistemine getirilen, dinci bir toplum yetiştirme amaçlı 4+4+4 yasasında öyle olmadı mı? Kitle örgütlerinin, KESK'in, salt protesto amaçlı yaygın gösterileri Meclisin bu yasayı çıkarmasına engel olabildi mi?

Olamadı ve olamazdı da. Bu gerçek en başta KESK yönetimi tarafından biliniyor, bilinmesi gerekiyor. Öyleyse, salt protesto amaçlı eylemlerin amacı nedir? Kitlelerin enerjisini olmayacak bir şey için harcamaktan başka ne işe yarar?

Nasıl Yapmalı?

Öyle ise, şimdi sorulması gereken soru budur. Kitleler, yaşamsal sorunlarının çözümü için nasıl ve ne yapmalılar? Buraya kadar ortaya koyduğumuz örnekler ve kitle hareketinin tarihi, esas olarak, nasıl yapmamalıyı bize göstermiş durumda.

Ama aynı kitle hareketi tarihinin bazı örnekleri, bize nasıl yapmamız gerektiğini de gösteriyor. Bu yılın Newroz kutlamaları, ama özellikle Diyarbakır örneği bunların başında geliyor. Tarihimizde bunun başka örnekleri de var. 15-16 Haziran eylemi, Leninistlerin 1 Mayıs'ı 1 Mayıs

Varın Çözüm Yolu:

ANMA-DEVİRİM

Alanı Taksim'de kutlamak için ortaya koydukları ve yıllar boyu süren mücadele anlayışı bir başka örnek oluşturur.

Bu üç örneğin ortak çizgisi, üçünün de "savunmacı", "muhalafet yapma" içerikli değil, "saldırgan", önüne konan engelleri aşan, hedefine varmak için bütün engelleri yıkacak bir enerji ortaya koyan eylemler olmalarıdır. Biliniyor, Diyarbakır'da Kürt halkı hükümetin yasağını dinlemeyerek, polis barikatlarını yıkıp yasaklanan meydana girdi ve Newroz kutlamasını yaptı.

Leninistlerin 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Taksim Alanında kutlama ısrarları da aynı sonucu verdi. Uzun yıllar boyu ısrarla sürdürülen politika ve mücadele çizgisi, sadece hükümete değil sosyal reformist ve oportünist hareketlere de geri adım attırarak 1 Mayıs Kutlamalarının Taksim 1 Mayıs Alanına alınmasını sağladı. Burada da egemen sınıfın, devletin, hükümetlerin koydukları engeller bedeller göze alınarak mücadeleye aşıldı ve hedefe ulaşıldı. 15-16 Haziran eylemi üzerinde ayrıca durmaya gerek yok.

Mısır'ın "Tahrir'i, Tunus devrimi aynı anlayışın nasıl sonuç verdiğinin başka örnekleri oldular. Bütün bunlardan çıkarılabilecek ortak sonuç, kitlelerin isyan ettiği, isyanlarını ayaklanma ve devrim noktasına kadar getirdikleri durumda sonuç aldıkları, egemen sınıflara boyun eğdirdikleridir.

Çözüm Yolu

Yer yer ayaklanma boyutuna varan isyanların, saldırgan karakterdeki eylemlerin hükümete, egemen sınıfa boyun eğdirdiği, geri adım attığı bir gerçektir. Ancak bu ne kadar gerçek ise elde edilenlerin hiçbir güvencesinin olmadığı da bir o kadar gerçektir. Denilebilir ki, kitle mücadelesi ve kitlenin bilinci, elde edilenlerin güvencesidir. Ama bunu doğru kabul etsek bile hükümet ya da devletin ellerine geçecek ilk

fırsatta yitirdiklerini geri almak için saldırıya geçeceklerini unutamayız.

Bu söylediklerimizin sayısız örneği, sayısız kanıtı var. Egemen sınıflar, kitle hareketi karşısında zayıf düştükleri zaman esas olanı, ekonomik ve politik iktidarı yitirmemek için her türlü tavizi vermeye, her türlü geri adımı atmaya her zaman hazırlar. Çünkü egemen sınıf için esas olan iktidarın kendisidir. Egemen sınıf onu elde tuttuğu sürece ilk fırsatta tüm yitirdiklerini geri alabileceğini bilir ve hesabını ona göre yapar.

Demek ki, sorun iktidarın hangi sınıfın elinde olduğu meselesidir. Başka bir ifadeyle, politik iktidar burjuvazinin elinde olduğu sürece emekçi sınıfların, devrimin toplumsal güçlerinin mücadelelerle elde ettikleri hiçbir kazanımın güvencesi yoktur, yaşamsal sorunlarının hiç birinin kalıcı çözümü söz konusu olamaz.

Buradan çıkarılacak sonuç artık bellidir: Kürt halkı ve emekçi sınıflar aynı talepler için dönüp dönüp aynı mücadeleyi vermek istemiyor ve yaşamsal sorunlarının kalıcı biçimde çözümünü istiyorlarsa eylemlerini isyan, ayaklanma boyutuna vardırarak ve bir devrimle iktidarı ele geçirmek zorundalar.

Bunun koşulları var mı, sorusuna duraksamadan "var" yanıtını verebiliriz. Kürt halkı Roboski katliamından bu yana hemen her fırsatta ayaklanmacı bir ruh haline sahip olduğunu ve yaşamsal sorunlarının, daha açık bir ifadeyle kendi kaderini tayin hakkını kalıcı şekilde elde etmek için her türlü bedeli ödemeye hazır olduğunu eylemleriyle ortaya koyuyor.

Newroz, bu ayaklanmacı ruh halinin son örneği oldu. Sadece Diyarbakır da değil, İstanbul, Adana, Mersin gibi Türkiye'nin belli başlı illerinde de Kürt halkı polis barikatlarını yıkan bir ayaklanmacı ruh haliyle hareket etti. Kürt halkını Türkiye emekçi sınıfları ve diğer devrimci güçleri aynı ayaklanmacı, aynı isyancı ruh

haliyle hareket ediyor.

Kürt halkının ve emekçi sınıfların içinde bulunduğu koşullar bir dizi isyan ve ayaklanmalara başvurmadan, bu yolla bir devrime doğru yol alınmadan çözülemez. İşçi sınıfına, Kürt halkına ve devrimin toplumsal güçlerine bu gerçek bütün yalınlığıyla anlatılmak zorundadır. Çünkü koşullar ve mücadelenin kendisi Kürt halkını olsun, emekçi sınıfları olsun bir ölüm kalım noktasına çoktan getirmiştir.

Çözüm, işçi sınıfının iktidarı ele geçirmesidir. Bunun dışındaki tüm çözüm önerileri Kürt halkının ve emekçi sınıfları bir beklentiye sokmaktan, dolayısıyla, sermaye sınıfına, devlete, hükümete zaman kazandırmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Hiç kimsenin işçi sınıfı adına, Kürt halkı adına böyle davranmaya hakkı yoktur.

Şu gerçek çok açık: Türkiye'de ve Kürdistan'da devrimci anlayışa sahip bir halk ve işçi kuşağı var. ancak bu güçler bu güne kadar, öncü bildikleri, öncü kabul ettikleri "önderler" tarafından ayaklanmaya, devrim yapmaya çağırılmadıkları, onlara böyle bir yol gösterilmediği için bütün güçlerini, bütün potansiyellerini, bütün yaratıcılıklarını açığa çıkarmış değiller.

Demek ki sorun, Kürt halkında, işçi sınıfında ve halk kitlelerinde değil, örgütlü politik güçlerin anlayışındadır. Kürt halkına, devrimci işçi-emekçi kuşağına kendilerine bu güne kadar olduğundan çok daha büyük bir rol ve sorumluluk düştüğünü anlatmak örgütlü politik güçlerin görevidir.

1 Mayıs'ı bu görevin yerine getirilmesi, sorunların kalıcı çözümünün isyan etmekten, ayaklanmaktan, bir devrim sonucu iktidarı ele geçirmekten geçtiğini anlatma fırsatına çevirelim! □

KESK SOKAKTA!

KESK, Sendikalar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın geri çekilmesi talebiyle eylemdeydi.

Başbakanlık önünde bir araya gelen KESK üyeleri, TBMM Dikmen kapısı önüne yürümek istedi. Fakat yürüyüş güzergahını kapatan polis KESK'lilerin yürüyüşüne izin vermedi.

Polisin kurduğu barikatı alkış, ıslık ve sloganlarla protesto eden grup, yaklaşık yarım saat burada bekledi. Görüşmelerin ardından KESK'lilerin yürüyüşüne izin verildi. Emekçiler polisin yığınağı arasından Meclis'in Dikmen Kapısı'na kadar sloganlarla yürüdü.

KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul burada yaptığı açıklamada, "Tasarı 400 bin kamu emekçisinin örgütlenme hakkının engellenmesini içeriyor. Grev hakkımız görmezden gelinip, yasal teminat altına alınmak istenmiyor. AKP, kendi kolları altında büyüttüğü konfederasyon ile 'al gülüm ver gülüm' hesabı yapıyor. Milyonlarca kamu emekçisinin geleceğini kendilerine bağlıyorlar" dedi.

KESK olarak grev haklarının yasal teminat altına alınmasını istediklerini ifade eden Tombul, belediyelerle imzalanan TİS'in devam etmesini, 400 bin kamu emekçisinin önündeki örgütlenme engellerinin kaldırılmasını talep etti. "Sahte sendika yasası ge-

ri çekilsin, baskılar sona ersin" dedi.

Açıklamanın ardından KESK'liler, tasarının genel kurulda görüşmelere başlanacağı saat olan 14.00'e kadar oturma eylemi yaptıktan sonra dağıldı.

İstanbul'da da Galatasaray Lisesi önünde toplanan emekçiler "Sahte Sendika Yasasına Hayır", "Grevsiz Toplu Sözleşme Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz", pankartlarını açarak Taksim meydanına doğru yürüyüş gerçekleştirdiler. Taksim Meydanı'nda yaptıkları 15 dakikalık oturma eyleminden sonra açıklama yaptılar. Tasarının toplu görüşmeden bile daha geri bir düzenleme getirilmek istediğinin altı çizilen açıklamada,

"KESK olarak bu tasarının asgari standartlarının;

* Grev hakkımızın yasal teminata alındığı özgür bir toplu sözleşme düzeni

* Örgütlenme özgürlüğü önündeki tüm engellerin kaldırılması

* Her sendikanın kendi üyeleri adına toplu sözleşme yapabilmesi

* Belediyelerde yıllardır yapılan Toplu sözleşmelerin güvence altına alınması

* Çalışma yaşamının demokratikleştirilmesine uygun olmasını istiyoruz" dendi.

Adana'da bir araya gelen KESK üyesi emekçiler, saat 12.30'da İnönü Parkı'nda yapılan bir eylemle yasayı protesto ettiler. "Grevsiz Toplu Sözleşme, Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz" pankartı açan emekçiler "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız", "Hükümet Yasası Al Başına Çal", "Sahte Sendika Yasasına Hayır", "Yaşamın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları atarak, görüşülmeye başlanacak olan sendikalar yasasının geri çekilmesini talep ettiler. Basın açıklamasından sonra emekçiler oturma eylemi yaptılar.

İzmir'de saat 17.30'da yapılan eylemle yasa protesto edildi. Konak YKM önünde toplanan KESK üyeleri, İş Bankası önüne yürüdüler. Polisin barikat kurarak Konak Meydanı'nı kapattığı eylemde "Grevsiz Toplu Sözleşme Toplu Sözleşmesiz Sendika Olmaz- Kesk Şubeler Platformu" pankartı açıldı.

Yasanın geri çekilmesinin istendiği eylemde Eğitim-Sen Genel başkanı Ünsal Yıl-

dız ve KESK MYK üyesi Ali Kılıç da söz alarak baskılara karşı mücadele etmeye devam edeceklerini ve İzmir emekçilerinin 26- 27- 28 Mart'taki eylemlerini selamladıklarını belirttiler.

Ankara'da KESK Genel Başkanı Lami Özgen, konfederasyon yürütme üyeleri ve bağlı sendikaların genel başkanları, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ile görüşmek için bakanlığı gitti. Ancak Faruk Çelik'in Bakanlık'ta olmadığı söylenince, KESK heyeti Bakan Çelik makamına gelinceye ve kendileriyle görüşünceye kadar Bakanlıktan ayrılmayacaklarını söylediler. KESK heyeti Bakanlık'ta bulunurken, KESK üyeleri de bakanlık önünde beklemeye başladılar.

Lami Özgen burada yaptığı açıklamada, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Özel Kalem odasında beklediklerini söyledi ve Çalışma Bakanı'nın, aylarca dile getirdikleri yasayla ilgili görüşlerini dikkate almasını istedi.

"Sahte Sendika Yasası Geri Çekilsin" pankartı açan ve "Sahte Sendika Yasasına Hayır", "Zafer Direnen Emekçilerin Olacak", "Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek" sloganları ile bekleyen KESK'liler, eylem boyunca müzik eşliğinde halay çektiler. KESK'lilerin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in makam odası ile bakanlık önündeki oturma eylemi geç saatlerde sona erdi. □

TEDAŞ'TA MÜCADELE SÜRÜYOR!

İşe geri dönmek için TEDAŞ Demir-köprü Müdürlüğü önünde eylemlerini sürdüren işçiler, eylemlerine her gün bir yenisini ekliyor.

28 Mart: Saat 14.00'da Seyhan Baraj Gölü kenarında bulunan TEDAŞ Genel Merkezi önüne doğru aileleriyle birlikte yürüyüşe geçen işçiler "Yasalar Uygulansın, Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartı açtılar.

İşçiler yürüyüş boyunca "İşimizi Geri

İstiyoruz", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atıldılar. Enerji-Sen üyesi işçiler müdürlük önüne geldiklerinde bir işçi anasına söz verildi. Yaşadığı zorlukları anlatan ana, artık aç olduklarını ve bir an önce çocuklarının işe geri dönmelerini istedi. Ardından işçiler adına hazırlanan ortak basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasında, "Bu mücadele iş, ekmek ve onurlu bir gelecek mücadelesidir. Değil 5 gün aylarca sürse bu mücadele kazanımla sonuçlanıncaya kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" denildi.

Eylem sonrasında işçiler hep birlikte Adli Tıp önüne giderek KESK'li emekçilere destek oldular. Gözaltılarının serbest bırakılması için eylem yapan KESK üyeleri işçileri "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla karşıladılar.

3 Nisan: İşçiler 30. günlerine ulaştıkları için bir yürüyüş yaptılar. İşçi paydos saati olan 17.00'da TEDAŞ önüne gelen atılan işçiler, "Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartı açtılar. Kısa bir süre müzik eşliğinde halay çeken işçiler, daha sonra yürüyüşün başlayacağı Atatürk Parkı'na doğru yolun her iki yanından sloganlarla yürüyerek bildiri dağıttılar. Bildiri dağıtım sırasında işçiler Adana halkını saflarına çağırarak destek istediler.

İşçi ailelerinin de katıldığı yürüyüş, saat 17.30'da başladı. İnönü Parkı'na doğru yürüyen işçiler yol boyunca "İşimizi Geri İstiyoruz", "Biz Haklıyız Biz Kazanacağız", "Taşeron İşçiyiz Örgütlüyüz Güçlüyüz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atıldılar.

Yürüyüş sonrası işçiler adına basın açıklamasını okuyan Tayfur Karakaya şunları söyledi; "Yapılmak istenen şey açıkça ortadadır. Amaç taşeron sistemini, güvencesiz çalışma hayatını sürdürmek, taşeron sistemine karşı gelişen tüm karşı çıkışları cezalandırmak, bastırarak ezmektir. Dikkat edilirse işten çıkarılan işçilerin tamamı sendika üyesi ve enerji iş kolunda uzun yıllardan sonra güvenceli iş hakkı mücadelesi yürüten arkadaşlarımızdır. Bugün yaşanan sorun sendikal mücadeleye katılarak taşeron sistemine karşı mücadele yürütenleri cezalandırma politikalarından kaynaklanmaktadır. Ancak bilinmelidir ki bizim mücadelemiz iş, ekmek ve onurlu bir yaşam mücadelesidir. Değil bir ay, aylarca dahi sürse bu mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz"

Açıklama sonrası tekrar müzik eşliğinde halaya duruldu ve eylem sloganlarla bitirildi.

Mücadele Birliği/Adana

SAĞLIK İŞÇİLERİ ÇADIR KURDU!

DİSK'e bağlı Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (Dev Sağlık-İş) 5 Nisan günü "İnsan ihaleyle çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz" pankartını açarak Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin bahçesine "Güvenceli İş, İnsanca Yaşam" çadırı kurdu.

8 ilde önümüzdeki günlerde çadırların Adana, Ankara, Samsun, Diyarbakır, Bursa, Kocaeli ve Antalya'daki üniversite ve devlet hastanelerinde de kurulacağı, 22 Nisan'da ülkenin dört bir yanındaki hastanelerden ve sosyal hizmet kurumlarından Ankara'ya Sağlık Bakanlığı önüne gideceği ve çadırların Bakanlık önünde açılacağı belirtildi.

Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Dr. Arzu Çerkezoğlu, "Adana'da Çukurova Üniversitesi Balcalı, Ankara Hacettepe, Samsun Gazi Devlet, Diyarbakır Dicle Üniversitesi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi ve Antalya

Akdeniz Üniversitesi Hastaneleri'nde çadırlar açılacak. Ardından İstanbul'un ve diğer kentlerin farklı hastanelerinde devam edecek. Bizler haklılığımıza olan inancımızla, insan olmanın ve bir sağlıkçı olmanın sorumluluğuyla 150 bin taşeron sağlık emekçisi, bu ülkede sağlık hakkını, emeğin haklarını savunan herkesle birlikte karşınıza dikiliyoruz" dedi.

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da taşeron sisteminin kölelik olduğunu belirterek "Taşeron, her gün 3-4 işçi arkadaşımızın işçi cinayetiyle kaybettiğimizin, güvencesiz, düşük ücretlerle çalıştırmanın adıdır. Kamuda 450 bin taşeron çalışıyor.

Taşerona karşı örgütlü mücadeleyi hayata geçirmemiz gerekir" dedi.

Açıklamaların ardından Dev Sağlık-İş Sendikası üyeleri, Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin bahçesine "Güvenceli İş, İnsanca Yaşam Çadırı"nı kurdu. □

"BİR BABA OLARAK ELİ BOŞ EVE GİTMEK ÇOK ZOR"

Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve Rahmi Koç'a ait RMK Tersanesi – Elta Gemi Elektrik işçileri 14 Mart'tan beri işyeri önünde eylemde.

Elta Gemi Elektrik işçileri seslerini duyurabilmek için 25 Mart günü Taksim'de eylem yaptılar. İstiklal Caddesi Emek Sineması önünden Galatasaray Lisesi önüne kadar sloganlarla yürüdüler. Esenyurt'taki işyerleri önünde 18 gündür eylemde olan MEPA metal işçileri de eyleme katılarak destek oldular ve bundan sonraki süreçte eylemde olan mücadelelerini ortaklaştırabileceklerini ifade ettiler.

Elta işçileri ile eylemlerinin 15. gününde görüşerek düşüncelerini aldık.

Mücadele Birliği: Merhaba arkadaşlar, eyleminizin ikinci haftası.. Biraz Elta işçileri olarak kendinizden ve bu eylem sürecine nasıl geldiğinizden bahseder misiniz?

Murat Akırmak: Ben 33 yaşında bir işçiyim 8,5 yıldır Elta Elektrik işçisi olarak, 2 yıldır da RMK Tersane işçisi olarak çalışıyorum... doğrusu çalışıyordum... Şimdi gördüğünüz gibi burada kapının önünde direnişe başladık...

Mücadele Birliği: Bildiğim kadarıyla daha önce de hakların alınabilmesi için bir girişimde bulunmuş, o süreçte durumunuz neydi?

Murat Akırmak: Evet bir grup arkadaş yılbaşından önce taleplerini dile getirmişler ve iki günlük bir direnişin ardından bu talepleri kabul ettirmişlerdi. Biraz da onların başlatmasıyla gelişti olaylar... O zaman benim arkadaşlarla diyalogum yoktu açıkçası...

Yılbaşında yeni maaş oranları belli oluyor... TİB-DER'li arkadaşlar bu süreci düşünerek yılbaşı öncesinde maaşların iyileştirilmesini talebine ilişkin çalışmalar başlatmışlardı. Sonra bir metin hazırlayarak imza toplamaya başladılar. Ben o süreçte konuştum ilk olarak.. Bir arkadaş gelip yaşadığımız sömürüyü, aldığımız maaşın ihtiyaçlarımızı karşılamadığını, yol paralarımızın bile nasıl ciddi bir sorun olduğunu anlatarak, insanca yaşanacak bir ücret talebinde bulduklarını, birlikte hareket edebilmek ve hakkımızı alabilmek için de imza topladıklarını söyledi... Metni okudum, gerçekten burada taşeron olarak çalışanların durumunu açıkça ortaya koyun bir metin, ben de imzaladım.. Sonra gerisi geldi işte...

Mücadele Birliği: Bir imza verdim, ne olduysa ondan sonra oldu mu diyorsunuz?

Murat Akırmak: Aynen öyle oldu aslında... Ama iyi de oldu.. Burada yaşadığımız sö-

mürüyü anlatmak gerçekten çok zor... Çok ağır bir işimiz var, tehlikeleri çok fazla ve tersanelerde taşeron işçilerin aldıkları ücret 650-700-800 lira civarındadır... Bu ise değil emeğinin karşılığı, hiç bir derdine çare olacak bir ücret değil... Zaten yol parası sorunumuz var en başta...

Mücadele Birliği: Eski bir çalışansınız, diğer işçilerin tepkileri ne oldu?

Murat Akırmak: Farklı tepkiler var... Patron hayretler içinde kaldı tabii, onu söylemek lazım... Yani benden böyle bir şey beklemiyordu... Çalışanlardan bazıları haklılığımızı kabul ederek olumlu yaklaşırken bazıları da diyalogunu kesmeye başladı...

Mücadele Birliği: Nasıl davranıyorlar... Tepkilerini dile getiriyorlar mı, yoksa konuşmamaya mı çalışıyorlar...

Murat Akırmak: Keşke tepkilerini dile getirseler... Murat Usta sen ne yapıyorsun?... Bu adamlarla ne işin var... Ya niye böyle bir şey yaptın deseler daha iyi... En azından ben de diğer arkadaşların bana anlattıkları gibi onlara anlatacağım... Bu sömürü, sefalet nereye kadar... Yıllarca zam almadan çalışmışız, ikramiyelerimizi kesmişler, eski işçilerine yaptıkları zam 25 lira... Senin hakkın olan bu mudur deyip anlatacağım... Tavırları böyle değil, konuşmamaya, uzak durmaya çalışıyorlar...

Mücadele Birliği: Çalışma şartlarının düzeltilmesi, maaşların arttırılması talebiyle harekete geçen işçiler pek hoş karşılanmaz, hele bir de eylem yaparsanız... Terörist denmeye bile başlanır hakkınızda.. böyle olmuştur belki..

Murat Akırmak: Biz eski işçileriz, bizi burada herkes tanıır... Ama diğer arkadaşlar için benzeri şeyler deniyordu doğrusunu söylemek gerekirse... Zeynel burada 6-7 ay kadar çalıştı. İşçileri bir araya getirmeye çalışan arkadaşlar için, diğer safta yer alanlar bizlere farklı anlatıyorlardı onları elbette... Ama konuşunca, dinleyince anladık ki, bizim derdimizi dile getiriyorlar tam olarak..

Mücadele Birliği: Şu andaki düşünceniz nedir?

Murat Akırmak: Ben yıllardır burada çalışan işçiyim... Benim bunca yıllık emeğimin karşılığı 25 lira zam olabilir mi? Bu korkunç sömürüye karşı bir şey yapmak gerekiyordu... Biz de geçinebileceğimiz bir ücret istedik. Bize yılbaşında mesai yok... Çalışan çalışsın, çalışmayana güle güle denildi... Bunca yıllık emeğimizin karşılığı bu olabilir mi? Ne demekmiş insanca yaşanacak ücret?..

Mücadele Birliği: Böyle mi karşıladı patron talebinizi?

Zeynel Kızılaslan: Maaşlarımızın iyileştirilmesi için bir metin hazırlayıp öyle imza toplamıştık. Metinde insanca yaşanacak bir ücret talep ettiğimiz yazılıydı. Patron bu metni okuyunca "İnsanca yaşanacak ücret mi?... İnsan mı?... dedi. Bu dikkat çekici bir durum gerçekten... Bir de birlik olmamıza karşı tepkisi oldu tabii... Patron için kabul edilemez bir durum, işçilerin birlik olmasını asla hoş karşılayamazlar.

Mücadele Birliği: Siz kendinizi tanıtır mısınız?

İbrahim Aydın: Ben 5,5 yıllık Elta işçisiyim. 1,5 yıldır da RMK'da çalışıyorum. Aldığımız ücretin önemli bir kısmını yol parası olarak veriyoruz... Bunun arttırılmasını ya da servisle gidip gelmemizin sağlanmasını istedik... Fakat Elta RMK'ya topu atıyor RMK Elta'ya... Arkadaşlarımız evli, çocukları var, ev kiralari borçları var. Mesailer verilirken güçlkle idare etmeye çalışıyorduk ama mesailer de kesince artık kimsenin geçinme imkanı kalmadı... 25 lira zam kimin hangi derdine çözüm olacak... Bizler hakkımız olanı, emeğimizin, alınterimizin karşılığını istedik...

Mücadele Birliği: Sizin eylem sürecine gelişiniz nasıl oldu?

İbrahim Aydın: Ben de imza topladıkları süreçte arkadaşlarla diyalog kurdum. Yılbaşından sonra mesailerinde de verilmemesi, bizim geçinmemizi imkansız hale getirdi. Birlikte davranıp geçinebileceğimiz bir ücreti istemekten başka çaremiz yoktu. Hakkımız olanı, emeğimizin karşılığını istedik...

Mücadele Birliği: Direnişe başlama kararını nasıl aldınız?

İbrahim Aydın: İşten atılınca ya bırakıp gideceğiz ya da hakkımız olan, emeğimizin karşılığı olan parayı alacağız.. Arkadaşlarla ne yapabileceğimizi konuştuk ve burada hakkımızı alıncaya kadar eylem yapmaya karar verdik. Başka da çözüm yolumuz yoktu...

Mücadele Birliği: Merhaba, siz de kendinizden bahseder misiniz?

Nihat Harmancı: Ben de eski işçilerdenim.. Üç tane çocuğum var ve okula gönderiyorum... Arkadaşların anlattığı gibi bize mesailer kaldırıyoruz, çalışsanız çalışın çalışmayana güle güle dediler... Verdikleri zam 25 lira.. Bu zammı yapmasının hiç bir anlamı yok ki... Benim borçlarım var yaşlı anne babam ve üç çocuğumla 7 kişilik bir aileyi geçindirmeye çalışıyorum... Bu ücretle ve verdiğim yol parasıyla geçinme imkanım kalmadı.. Geçinebilecek bir maaş istedik.. Arkadaşlarla konuştuğumda buradaki her taşeron işçinin talebini dile getirdikleri gördüm. Birlikte bu talebimizi patrona bildirdik... Geçinebileceğimiz bir maaş istedik...

Mücadele Birliği: Eylem konusundaki düşünceniz nedir?

Nihat Harmancı: İşten çıkarılınca arkadaşlarla birlikte karar verdik. Burada yıllardır çalışıyoruz. İşten çıkarılıyorsak da bize tazminatlarımızın ödenmesi gerekir. Yıllardır çalışan işçileriz ama geçinebileceğimiz bir maaş alamıyoruz. Bir de işten çıkarıldık. Emeğimizin karşılığı almak için bu eylemi yapmamız gerektiğine karar verdik. Zaten taşeron işçiler olarak çok zor şartlarda yaşıyoruz. İşten çıkarıldıysam tazminatımı almalıyım ki, bir süre daha ihtiyaçlarımı karşılayabileyim. Patronun insafına bırakamayız. Bu yüzden de arkadaşlarla birlikte buradayım..

Mücadele Birliği: Cumartesi günü sizinle birlikte döviz taşıyarak yürüyen bir çocuk vardı. Sizin oğlunuz olduğunu söyledi arkadaşlar.. Kendisi mi istedi gelmeyi?

Nihat Harmancı: Evet, Adı Ferhat. 12 yaşında... İki de kızım var, onlar daha küçükler. O işten çıktığıma, burada direnişte olduğumu biliyor. Neden direnişte olduğumuzu anlattım. Kendisi geldi bizimle... Baba sen

hakkımsın, hakkını alıncaya kadar ben sana destek olurum dedi.. Akşamları gidince çoğu zaman oturup iki arkadaş gibi konuşuyoruz.

Mücadele Birliği: Çevresinde olup bitenleri gözlemleyen, akıllı bir çocuk demek ki... Daha önce sorunlarınız konusunda konuşur muydunuz?

Nihat Harmancı: Yani maddi konularda sıkıntı olduğunda söyledim, oğlum şu zaman alalım şöyle yapalım diye.. Bunları anlayan bir çocuktu, ama işten çıkıp direnişe başlayınca da söylediğimde tepki vermek yerine destek verdi.. Kızlarım daha küçükler onlar pek anlamıyorlar daha direniş nedir işsizlik, para alamamak nedir? Asıl onlar bir şey isteyip de alamayınca o zaman zor geliyor... Bir baba olarak eli boş eve gitmek çok zor... Taşeron işçiyiz maddi sıkıntımız hep var.. Ama emeğinin karşılığını alamamak, çocuklarımızın küçük bir isteğini yerine getirememek daha ağır.. Oğlum moral veriyor bana... Emeğimizin karşılığını almak için de buradayım işte.

Mücadele Birliği: Arkadaşlarla konuştuk, sizin de düşüncenizi alalım..

Mustafa Börekçi: Ben de 6 yıllık işçiyim. 30 yaşındayım. Benim de bir çocuğum var. Yani hepimiz evli barklı, çocuk sahibi bir aileyi geçindirmeye çalışan taşeron işçileriz.

Arkadaşların anlattıkları gibi iş çok ağır bir iş, maddi sıkıntımız çok büyük... Burada İzmit'ten gelip çalışan arkadaşlar vardı. Yıllarca çalışmış insanlara, yol parası için, resmen başımızın çaresine bakın denildi... Ben arkadaşlarla daha önce tanıştım... Daha doğrusu Zeynel geldikten bir süre sonra onunla konuşmaya başladık. Önceden tanyordum... TİB-DER'li arkadaşlarla da böylece konuşmaya başladık...

Zeynel Kızılaslan: (Gülerek) Evet, ben işe başladıktan bir süre sonra bana selam verdi "Bu beni tanıdı, kim olduğumu biliyor be-

nim" dedim içimden...

Mustafa Börekçi: Yani arkadaş biraz değişmiş filan ama... Ben onu tanıdım yine de... Ben Zeynel'i Betasan direnişinden biliyorum. Buraya işe başladıktan bir süre sonra Zeynel olduğunu fark edince selam verdim. Sonra konuşup sohbet etmeye başladık...

Mücadele Birliği: Siz "Bir imza attım her şey öyle başladı" demiyorsunuz yani...

Mustafa Börekçi: Yok benim durumum öyle değil... Tabii ben de imzayı attım. Ama arkadaşlarla konuşup tartışıyordum, derneğe gittim, orada arkadaşlarla konuştuk, tartıştık... Burada ne yapabiliriz, nasıl yapabiliriz... Bunları konuşuyordum arkadaşlarla...

Mücadele Birliği: Siz biraz daha bilinçli durumdasınız, eylem yaşayan arkadaşla diyalogunuz var en azından...

Mustafa Börekçi: Tabii, çok değil ama biraz daha farklı belki diğer arkadaşlardan... Geçen yıl taleplerini dile getirdikleri süreci biraz daha iyi biliyorum. Bizi işten atan patronun tazminatlarımızı vermesi için eylem yapmaktan başka çözüm yolu yoktu. Şimdiye kadar tazminatlarımızı vermiş olması gerekirdi.

Mücadele Birliği: Bir gününüz nasıl geçiyor? Biraz da bunlar hakkında bilgi verir misiniz?

Zeynel Kızılaslan: Sabah 07.00 gibi dernekte buluşuyoruz. 07.15 - 07.20 gibi de burada oluyoruz. Sabah 08.00 işbaşı yapıldığı için işçiler geldiğinde biz burada oluyoruz. Onları karşılamış oluyoruz yani... Akşamları da taşeron işçilerin çıkış saatine kadar buradayız.. Onların paydosu sırasında slogan atıyoruz. Taşeron işçilerden bir kısmıyla diyalogunuz oldukça iyi... Tabii arkasını dönüp gidenler de var... Ama kadrolu işçilerle diyalogumuz yok... İçlerinden duyarlı olanlar var ama sayıları çok az...□

AMARA YÜRÜYÜŞÜNÜN ENGELLENMESİ PROTESTO EDİLDİ

Urfa Amara'da doğan Abdullah Öcalan'ın doğum gününü kutlamak için Amara'ya gitmek isteyen Kürt Halkının çevre illerden kalkan araçlarının engellenmesi ve yaşanan saldırılarda gözaltına alınan kişilerin serbest bırakılması için İstanbul'da Tutuklu Aileleri Derneği tarafından Taksim Tramvay Durağında protesto eylemi yapıldı.

5 Nisan günü, polis ve TOMA araçlarının yoğun olduğu eylemde, Tutuklu Aileleri Derneği başkanı Mahmud Taşdan bir açıklama yaptı. Kürt Halkının, PKK lideri Abdullah Öcalan'ın doğum gününü kutlamak için günlerdir yollarda olduğunu bu kutlama sebebiyle İçişleri Bakanlığı, halkı ülkenin her yerinde adeta sıkıyönetim koşulları

ile karşı karşıya getirdiğini söyleyen Taşdan; Kürt Halkının 90 yıldır çözülmeyen Kürt sorunun çözümüne yönelik imha ve inkar konseptiyle bir soykırıma tabi tutulduğunun altını çizdi ve Newroz kutlamalarında Kürt Halkının yasaklara karşı ortaya koyduğu kararlılık karşısında her türlü zor araçların pervasızca halka karşı kullanıldığını, bunun sonucunda İstanbul BDP Arnavutköy İlçe yöneticisi Ha-

cı Zengin'in polislerce katledildiğini ifade etti.

Taşdan son olarak, Abdullah Öcalan'ın doğum günü olan 4 Nisan'da yapmak istedikleri kutlamanın yasaklanması ve engellenmesinin sorunu derinleştirmekten başka işe yaramayacağını söyleyerek açıklamasını bitirdi.□

KIZILDERE: BİR DEVRİMCİ DAYANIŞMA ÖR- NEĞİ

THKO'nun kurucularında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ların idamlarını engellemek için NATO'nun Ünye Radar Üssü'nde 3 teknisyenin kaçırma eylemini gerçekleştiren THKC'nin kurucularından Mahir Çayan, Sinan Kazım Özüdoğru, Hüdayi Arıkan, Saffet Alp, Sabahattin Kurti, Ertan Saruhan, Nihat Yılmaz, Ahmet Atasoy ve THKO militanları Cihan Alptekin ve Ömer Ayna, 30 Mart 1972'de Niksar'ın Kızılderne köyünde kuşatıldıkları kerpiç bir evde çatışmada öldürülmüşlerdi.

THKC ve THKO militanlarının Denizleri kurtarmak için birlikte gerçekleştirdikleri eylemin yıldönümünde, ülkenin her yerinde anıldılar.

İstanbul'da da bir çok siyasi örgüt ve emek örgütünün düzenlediği yürüyüşte, Kızılderne'de katledilen devrimciler anıldı. Taksim'de 30 Mart günü saat 12.30'da bir araya gelen kitle, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Direniş Tarihi Onurumuzdur", "Gün Gelecek Devran Dönecek Katiler Halka Hesap Verecek" sloganları atarak Galatasaray Lisesine kadar yürüdüler. Burada ölümsüzleşen tüm devrimciler için yapılan saygı duruşundan sonra bir basın açıklaması yapıldı.

Kızılderne'nin bir devrimci dayanışma örneği olduğunun vurgulandığı açıklama, "siyasal iktidarın tüm devrimci değerlere ve kişilere saldırılarını yoğunlaştırdığı bu dönemde bir kez daha devrimci dayanışmayla tarihimize sahip çıkıyoruz" sözleriyle sona erdi. □

AVUKATLAR GÜNÜ KUTLANIYOR(!)

5 Nisan "Avukatlar Günü"nde Çağlayan Adliyesi önünde toplanan onlarca avukat, "Avukatlar Günü"nü kutladı! Savunmaya Özgürlük Platformu altında toplanan avukatlar, kürsü kurarak konuşmalar yaptılar. Burada yaptıkları konuşmalarda "28 Ekim ve 22 Kasım 2011 günü sabaha karşı evleri ve iş yerleri basılarak gözaltına alınan 41 meslektaşımızdan 37'si halen tutukludur... işte bu nedenlerle; bütün engellemelere karşın, adalet ve özgürlük gerekçesine kadar hak arama mücadelesini sürdüreceğiz, aydınlığın azaltmaya, karanlığı büyütmeye dönük her çabanın karşısında olacağımızı buradan bir kez daha ifade etmek istiyoruz" dediler.

Konuşmalar 15.00'a kadar sürdü. Platform üyesi avukatlar tutuklu arkadaşları için akşam saat 19'da da Taksim'de eylem yaptılar. Avukatlar, Taksim Tramvay Durağı önünde saat 19.00'da toplanarak İstiklal Caddesi'nden İstanbul Barosu binası önüne doğru yürüdüler ve İstanbul Barosu'nun tutuklamalar sırasında tepkisiz kalmasını protesto ettiler. Yürüyüş başlamadan önce yürüyüşe izin vermek istemeyen polis, avukatların önünü çevik kuvvet ve TOMA'larla kesti. Uzun tartışmalardan sonra polis barikadı açtı. "Savunmaya Özgürlük" pankartı açılan yürüyüş boyunca "Tutuklu Avukatlar Serbest Bırakılsın", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Savunmaya Özgürlük", "Çeteler Mecliste Avukatlar Hapiste" sloganları atıldı, "Savunmaya Özgürlük", "Tutuklu Avukatlara Özgürlük" dövizleri taşındı.

İstanbul Barosu önünde yapılan açıklamada; "Siyasal iktidar terörle mücadele adı altında; toplumsal, siyasi ve sendikal muhalefete dizginsiz bir terör uyguluyor. Sağlık, barınma, parasız eğitim gibi en temel hakları talep etmek siyasi iktidar tarafından terörist ilan edilmek için artık yeterli sayılıyor" denildi. Açıklamadan sonra eylem sona erdi.

Aynı gün "Kamu Avukatları" da cübbelerini giyerek saat 14.00'de İstanbul Çağaloğlu'nda bulunan defterdarlık önünde bir araya geldiler. Kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan Kamu Avukatları olarak, mağduriyetlerinin acilen giderilmesi ve ekonomik koşulların gözetilerek eşit işe eşit ücret ilkesi gereğince özlük haklarında iyileştirme sağlanması için yetkililere çağrıda bulunmak ve kamuoyunu bilgilendirmek ihtiyacı duyduklarını dile getirdiler. □

CİNAYETLERE TAŞERONLUK ETMEYECEĞİZ!

1 Nisan günü, ilki Tunus'ta yapılan "Suriye'nin Dostları" toplantısı İstanbul Kongre Merkezi'nde yapıldı. Toplantı, Taksim'den Kongre Merkezi'ne yapılan bir yürüyüşle protesto edildi.

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik, NATO ve Füze Karşıtı Öğrenciler, Mücadele Birliği Platformu, Teori ve Politika Dergisi tarafından "Onlar Suriye'nin Dostları Değil, Halkların Düşmanıdır. Emperyalist ve İşbirlikçi Uşakları Ortadoğu'dan Defolun" ve "Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak, NATO ve Füze Kalkanına Geçit Yok" yazılı pankartları açıldı.

Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi sloganlarla Harbiye'de bulunan Kongre Merkezi'ne doğru yürüdüler. İstanbul TRT Radyosu önünden itibaren panzer, hazırda bariyerler ve çevik kuvvet yığınağıyla karşılaştı.

Yapılan basın açıklamasında, "Suriye'nin Dostları" adı altında gerçekleştirilen toplantıda emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından Suriye ve Ortadoğu halklarına dönük saldırı ve yıkım planlarının masaya yatırıldığı, bu uğursuz çabaların "Suriye'nin Dostları" gibi iki yüzlü bir isim altında gerçekleştirildiği belirtildi.

Bu toplantıyı gerçekleştirenlerin ne Suriye ne de başka bir Ortadoğu ülkesinde halklara dost olmadıklarının altı çizilen açıklamada, "Özgürlük götüreceğiz" yalanıyla Irak'ı işgal ederek 1,5 milyona yakın insanı katleden, Afganistan'dan Libya'ya emekçi halkların üzerine bombalar kusan ABD emperyalizmi ve onun suç ortaklarının Suriye halkının şiddete maruz kalması-

nı dert edinmeyeceğine dikkat çekildi, Filistin halkına karşı sayısız vahşi katliamın gerçekleştiren siyonist İsrail'e özel himaye sağlayan Suriye halkının acılarını sona erdirmeye çalıştığını söylemesinin tam bir arsızlık olduğu ifade edildi.

Emperyalizmin aktif taşeronluğuna soyunan TC devletinin ön safta yer alarak bir yandan Suriye halkını emperyalist namlularının hedefi yaparken, bir yandan da ülke topraklarını gerici savaşların ve boğazlaşmaların merkezi haline getirmeye çalıştığı vurgulandı. Olası bir Suriye müdahalesinde emperyalistlerin koçbaşı olma misyonu üstlenen AKP iktidarının Suudi A-

rabistan-Katar ikilisiyle birlikte Suriye'nin içişlerine doğrudan müdahale etmek istediğini ve Suriyeli gerici muhaliflere de kucak açtığı belirtildi; iki ülke sınırına tampon bölge oluşturma gibi çabalarla yüksek perdeden savaş çıkırtkanlığı yapıldığı ifade edildi.

"İçeride ve dışarıda savaş ve saldırganlık" pozisyonunda olan TC devleti'nin Kürt sorunundaki imha, inkar ve asimilasyon politikasını da derinleştirdiğine, işçi ve emekçilere dayattığı kölelik ve sefaleti daha da ağırlaştırdığına değinilen açıklamada "Bizler çok iyi biliyoruz ki, emekçi halkların özgürlüğü ve geleceği hiçbir biçimde emperyalistler ve işbirlikçilerinin-uşaklarının umurunda değildir. Çünkü emperyalistler özgürlük değil, her zaman olduğu gibi işgal, yağma ve egemenlik peşindedir" denildi. Suriye halkının gerçek anlamda özgürleşmesinin yolunun emperyalist kapitalist sistemin zincirlerinden tamamen kurtulmasından geçmekte olduğunu ifade edilen açıklamada, "Bizler bu ülkenin devrimcileri ilerici güçleri, sosyalistleri olarak 'Suriye'nin Dostları' maskesi takan haydutların önünde bir kez daha haykırıyoruz. Kardeş Suriye halklarına karşı işlenecek cinayetlere taşeronluk etmeyeceğiz. Emperyalist savaş ve saldırganlık politikaları karşısında 'İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği' şiarını haykırmayı sürdüreceğiz" diyerek sona erdi.

Basın açıklamasının ardından kitle yine pankartları flamalarıyla slogan atarak Taksim Tramvay Durağı'na geri yürüyerek eylemi sonlandırdı. □

ANTEP AYIŞIĞI SANAT MERKEZİNDE FİLM GÖSTERİMİ

Ayışığı Sanat Merkezi'nde 25 Mart Pazar günü "3 İdiots" adlı filmin gösterimi yapıldı. Film, daha çok yaşadığımız kapitalist sistem içerisinde eğitim sisteminin yarattığı öğrenci karakterlerini ve onlara zorla dayatılan kazanma güdülerini ve hep başkalarının istediği bir yaşama mahkûm edilişlerini konu alıyordu.

Eğitim sisteminde mantığın olmadığını sadece ezberle dayalı olduğunu ve bilimin öğrenme, anlama, kavrama, içselleştirme yönünü bu- dayarak öğrencilere sunulduğunu, diğer öğrencileri rakipleri olarak görüp bir yarış sahnesine itildiğini anlatıyor. Tabi Ranço ve arkadaşları, içinde buldukları öğrenci karakterleri ile mizahi bir dil kullanarak eğitim sisteminin eleştirisini yapıyor.

Sınavını kazanamayan ve intihar eden gençlerin aslında bir cinayete kurban gittiğini, filmde intihar eden gencin mezarı başında Ranço'nun Dekana sarf ettiği sözler anlatıyor: "Haberler iyi efendim. Ne polis ne de Joy'un babası biliyor. Herkes bunun bir intihar olduğunu sanıyor. Raporda yazan şey: Soluk borusuna aşırı baskı uygulanması sonucu nefes alamama. Herkes gırtlığına giden baskıdan öldüğünü sanıyor. Son 4 senedir beynine giden baskıya ne demeli? Bu, raporda yazmıyor. Mühendisler de zekiymiş hani. Psikolojik baskıyı ölçecek bir makine icat edemediler. Çünkü etselerdi, o zaman herkes bilirdi... Bunun intihar değil, cinayet olduğunu."

2 saat 50 dakika olan film, akıcılığı ile de izleyenleri etkiledi. Büyük küçük herkesin izleyebileceği ve içinden birçok ders çıkarılabileceği güzel ve eğlenceli bir film "3 İdiots".

Antep Ayışığı Sanat Merkezi

AYAKLANMA VE GEÇİCİ DEVRİM HÜKÜMETİ HEDEFİYLE 1 MAYIS'A

Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı, 2012 1 Mayıs'ını Kürt halkının, emekçi sınıfların faşizme, kapitalizme, açlık ve sömürüye karşı isyan duygularıyla, ayaklanma eğilimi ile yüklü oldukları koşullarda karşılıyor.

Newroz kutlamaları, Kürt halkının özgürlük için ayaklandığı bir sürece dönüştü. Kürdistan'ın her bir yanı ayaklanmalara, devlet güçleriyle Kürt halkının çatışma alanına dönüştü. Faşist devlet ve hükümet Newroz kutlamalarını bir irade savaşına dönüştürdü; ama bu savaştan büyük bir yara alarak çıktı.

Türkiye'de emekçi sınıflar, çalışanlar her fırsatta eyleme geçerek devletin, hükümetin baskısına, düzenin kendilerini açlık ve sefaletle sürüklemesine artık katlanamayacaklarını, katlanmak istemediklerini ortaya koyuyorlar. Türkiye'nin her tarafı eylem alanı haline gelmiş durumda.

Köylüler, kapitalizmin ve sömürücü sınıfların devlet ve hükümet eliyle doğayı tahrip etmesine, ürünlerinin yok pahasına ellerinden alınmasına, tarım girdilerinin artan fiyatlarına her gün isyan ediyorlar.

Öğrenciler, okul yönetimlerinin, polisin ve faşistlerin baskısına, eğitimin paralı hale getirilmesine, yurt ve harç ücretlerinin yüksekliğine karşı her gün eylem halindedir.

İşçiler, Emekçiler,

Sizi köleliğe mahkûm eden, açlık ve sefaletle sürükleyen, geçim araçlarını ellerinizden alarak yaşamdan kovan tekelci kapitalist düzen, temellerinden sarsılıyor.

Bu koşullar, doğayı mahveden, insanlığı barbarlığa sürükleyen, sizin ve çocuklarınızın geleceğini karanlığa mahkûm eden tekelci kapitalizmden kurtulma olanağının ortaya çıktığı tarihsel bir dönemden geçtiğimizi gösteriyor.

Bu olanakları kapitalizmden, her türlü sömürüden kurtulmanın, sınıfsız bir dünya kurmanın kaldıracı haline ancak siz, yani işçi sınıfı getirebilir. Sadece işçi sınıfı, sömürücü sınıfları ortadan kaldıracak bir devrimi gerçekleştirebilir ve sonucuna ulaşabilir.

Bu büyük amaca ulaşmak için şimdi;

**KÜRT ULUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI,
ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK,
BÜTÜN İKTİDAR EMEĞİN OLACAK,**

Şiirleriyle ileri atılmanın, bu temel talepleri mücadele bayrağına yazmanın ve bunların gerçekleşmesi için çetin bir mücadeleye girmenin zamanı.

Bilmeliyiz ki, bir dizi ayaklanma olmadan ve bu ayaklanmalar sonucu bütün kazanımlarımızı güvence altına alacak, sömürücü sınıfların direnişini bastırmak için enerjik bir diktatörlük olarak çalışacak Geçici Devrim Hükümeti kurulmadan bu temel taleplerimizi gerçekleştirmemiz mümkün değil.

Öyleyse, bu temel talepleri mücadele bayrağımıza yazarak, ayaklanma ve Geçici Devrim Hükümeti hedefiyle ileri atılalım.

Proletaryanın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, bu bilinç ve hedeflerin devrimin tüm toplumsal güçlerince sahiplenildiği gün olsun.

**YAŞASIN 1 MAYIS!
YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!
DÜNYA EMEĞİN OLACAK!**

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

40. YILINDA DENİZLEŞENLERİMİZLE YÜRÜYORUZ

6 Mayıs 1972'de üç devrimci önder Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan idam edildiler... İdam edilişlerinin 40. yılı!

6 Mayıs 1972'de İşçiler, emekçiler, köylüler doğan çocuklarına Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in adlarını verdi. 40 yıldır Denizleşenlerimizle onların başlattığı mücadeleyi sürdürüyoruz.

İşçiler, öğrenciler, emekçiler, köylüler, aydınlar, her gün daha fazla kendilerini onlarla özdeşleştiriyor. Onlarla bütünleştiriyor. Adları, resimleri, konusu ne zaman geçse halk kitleleri büyük bir sevgiyle söz ediyorlar onlardan. Halkın Denizi Denizleşenlerimizle büyüyor, umut oluyor.

Faşizm Denizleri idam etti. Çünkü onlar halkların özgürlüğü için mücadele ettiler ve özgürlüğü için mücadele edenler, şimdi Denizler gibi oluyor! Denizlerin bayrağını izliyor!

Faşizmin baskısı altında sömürülen, horlanan işçiler, köylüler, Şimdi Deniz Olmalı! Deniz olup fabrikalardan, tarlalardan, atölyelerden sokaklara akmalı! Sömürsüz, özgür bir dünya için! Çünkü Denizler bunun için mücadele etti!

Özgürlüğü için mücadele yürüten Kürt halkı! Şimdi Deniz Olmalı! Deniz Gezmiş yoldaşın idam sehvasında söylediği gibi "Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Birlikte Mücadelesi" şiarı ile mücadeleyi büyütelim!

Emekçi kadınlar, Analarımız Şimdi Deniz Olmalı! Çocuklarınıza verdiniz adlarını. Denizler gibi olsun, sevilsin ve idealleri için mücadele etsin diye, adlarını verdiniz; onlar gibi zulmün önünde eğilmesin diye!

Üniversitelerde, liselerde hala onların sesi yankılanıyor! Öğrenci gençlik şimdi Deniz Olmalı! Gençlik sosyalizm kavgasını, Denizlerin kavgasını zafere taşımalı! Denizlerin Bayrağı gençliğe devrimin yolunu gösteriyor!

Şimdi Deniz Olmalı!

Şairin dediği gibi kahramanlar sende, bende, herkeste yaşarlar! 6 Mayıs günü Denizleri, yoldaşlarımızı, halklarımızın bu yiğit evlatlarını bir mitingle anıyoruz! Bu miting sizin eyleminizdir!

Onların başlattıklarını bizler tamamlayacağız!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

BİLGİMİZİ ARTIRMA ZORUNLULUĞU

Yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlayan Libya'daki katliam görüntüleri insanı çileden çıkartıyor. Bu ülkenin doğal kaynaklarını ele geçirmek için bahane olarak ortaya sunulan gerekçelerin dayandığı yalanlar artık su yüzüne çıkıyor. NATO savaş uçaklarının 25 bin sortiyle bu canavarlığa destek verdiğini de hatırlatalım.

Libya hükümetinin yurtdışı fonlarda 200 milyar doların üzerinde malvarlığının olduğu söyleniyordu, bu paranın şu anda nerede olduğu ve bununla ne yapıldığı bilinmiyor.

Dünyadaki en güçlü ülkede yapılan bir seçim yolsuzluğuyla George W. Bush adlı alkolik ve ahlaksız kişi başkanlık makamını ele geçirdi. Bu kişi West Point mezunu savaş çığılığı atan generallere emir verdi ve dünyanın kendi deyimleriyle karanlık-taki 60 noktasına yapılan askeri harekâtlar başladı.

Bu şekilde sorumsuz bir kişinin dünya yüzeyinde insanoğlunun varlığını bir anda ortadan kaldıracabilecek derecede güçlü binlerce nükleer silaha komuta edebiliyor olması...

Yanki süper gücünün karşısında yine elinde Vodka şişesi olan bir ayyaşın Sovyetler Birliği'nin dağıldığını ilan etmesi ve 400 nükleer askeri tesisi kapatması da akla geliyor.

Bu yaşananlar bizi şaşırtmıyor. Yıllardır verdiğimiz mücadele sonrasında öyle olaylar yaşadık ki bu tür olaylar artık bizi şaşırtmıyor.

Kurulması için büyük çabalar ve fedakarlıklar gösterilen ülkenin yeniden inşa edilebilmesi için bugün Rus liderler büyük bir çaba içinde.

1998 yılında Papa II. Jean Paul'un ülkemizi ziyaretinden önce çok kez ülkemize gelen temsilcileriyle bir araya gelme şansı bulmuştum. Özellikle bir sohbetimizi çok net hatırlıyorum. Devrim Sarayı'nda sohbet ediyorduk ve tam karşımda Papa'nın özel temsilcisi Joaquin Navarro Valls vardı. Yanında ise Papa'nın ayinlerine eşlik eden başka bir rahip bulunuyordu.

Bazı ayrıntılara verecekleri cevapları merak ederek Navarro

Valls'a şu soruyu sordum; "Sizce bu milyonlarca yıldızı içeren gökyüzü sadece dünyada yaşayanlar geceleri seyretsün diye mi yaratılmış?". "Elbette" diye cevap verdi, "evrende yaşam olan tek gezegen bizimki olduğuna göre..."

Daha sonra yanındaki rahibe dönerek ona ne düşündüğünü sordum: "Bence başka bir gezegende akıl sahibi hayat türlerinin yaşıyor olma ihtimali %99.9'dur." Bu cevap herhangi bir dinî kuralı ihlâl etmiyordu. Bence rakam ne kadar yanıltıcı olsa da doğru ve samimi olan ciddi cevap buydu.

Bugün bu asil rahiple dostluğumuz sürüyor, görüşme şansı bulduğumuzda fikirlerimizi paylaşıyoruz.

Bu Perşembe günü tam da bu konuyla ilgili uzman bir Avrupa kurumundan şu şekilde bir açıklama geldi:

"Uluslararası bir astronomi ekibinin bulgularına göre galaksimizde zayıf yıldızların yörüngesinde bulunan dünyadan çok da büyük olmayan milyarlarca gezegen olabileceği açıklandı."

"Bu süper-dünya gezegenlerinin kütlesi dünyamızın kütlesinin on katına kadar çıkabilmekte, yapılan gözlemlerden hareketle Samanyolu Galaksisinde cüce yıldızların sayısına enterpolasyon yapılmıştır."

"Yapılan yeni gözlemlerde kırmızı cücelerin %40'ında benzer şekilde süper-dünya türünde gezegenlerin yörüngede bulunduğu ve gezegen yüzeyinde sıvı halde su bulunabileceği anlaşılmıştır." Açıklama Fransa'da bulunan Grenoble Üniversitesi Astronomi Bölümünde görevli Xabier Bonfills tarafından yapılmıştır.

"Kırmızı cüceler çok yaygın olduğu için – Samanyolu'nda 160 milyar adet bulunuyor – bu tür gezegenlerden sadece galaksimizde on milyonlarca olması muhtemeldir."

"Çalışmalarda bu süper-dünya türü gezegenlerin %41 oranında yaşanabilecek bölgede bulunduğu ortaya çıkıyor."

"Buradan şu soru ortaya çıkıyor, acaba sadece yaşamın ortaya çıkması olanaklı olan değil, hayatın var olduğu bir gezegen var mı?"

"Bazı gezegenler güneşin zararlı ışınlarının etkisine çok yakın olduğu için bazı durumlarda hayatın var olma ihtimali görece çok azdır."

"Grup üyesi olan Cenova Rasathanesinden Stephane Udry ise gezegenlerde hayat olup olmadığını görmenin bir yolunu bulduklarını anlatıyor. Eğer oksijen gibi hayatla ilgili elementlere rastlarsak bu bize o gezegendeki hayata dair oldukça detaylı bilgi verebilir."

Bu haberlerin sadece okunması bile bugün sahip olduğumuz dağınık ve bölük pörçük bilgilerimizi geliştirme-artırma zorunda olduğumuzu hatırlatır.

Belki de bunlar, bugün kültürel ve diğer sorunlarda yapılan yorumların yüzeyselliğini gösterir. Dünyamızın hayal edebildiğimizden daha da hızlı değiştiğinden zerre kadar şüphem yok.

Fidel Castro Ruz

29 Mart 2012/20.15

SİZDEN ASLA VAZGEÇMEYECEĞİM!

Bazen kelimeler, sözcükler biçimini yitirir, boğazda bir düğüm, içeriye akan bir deniz halini alır. Anlatılacak olan mirasın en güzelini bırakmış, davanın onurlu mücadelesini vermiş bir Leninist ise sözcükler bir ırmak seli olur akar gider. Onu anlatan, tanımlayan betimlemeleri seçmektir zor olan.

Sibel Yoldaş,

Sibel Sürücü 19 Aralık 2000 de faşist devletin zindanlarda gerçekleştirdiği katliam sonrası zorla Kartal zindanına sevk edilmiş, burada başladığı süresiz açlık grevini 30. gününden sonra Ölüm Orucu Eylemine çevirmişti. Kararlı, güçlü, devrimci kişiliği i-

le son ana kadar eylemini sürdürmüş, düşün- mana boğun eğmemişti.

Sibel Yoldaş, “kadın bir kere mücadele etmeye görsün, asla vazgeçmez”i yaşamıyla somutlaştırmıştı. Genç yaşlarda atıldığı devrimci mücadelede; sabırlı, naif-duygusal yapıya sahip olmasına rağmen hiç tereddüt etmeden en riskli görevlerde yer alıp düşmana diz çöktürmüş, doğaya- bilime olan merakı onun cezaevinde kıt kaynaklarda farklı icatlar yapmaya zorlamış, eyleminin son günlerine kadar şiir yazmaktan, öğrenmekten, öğrendiklerini yaşamına geçirmekten vazgeçmemiş yoldaşımız. Biz Leninist kadınlara kendi gibi kocaman bir miras bıraktı. Yoldaşın komünist örgütçülüğü, militanlığı, disiplinliliği ve dayanıklılığı, Leninist Partiye ve yoldaşlarına olan güveni şu sözlerinden anlaşılıyor. Mücadeleci kadınların nasıl bir sorumluluk yüklendiğini gösteriyor.

“Bu uzun, upuzun destana yüreğimden ve bilincimden kopan bir dize ekleyebilmek beni nasıl mutlu ediyor bilemezsiniz. Yaşamda kalmanın beni ben yapan; yüreğime ve bilincime güneşin çiçeklere verdiği gibi renk ve yaşama sevinci veren değerlerime bağlı kalmanın büyük onurunu yaşıyorum. Güneş, su ve toprak bir çiçeğin yaşaması için yeterlidir. Bir Leninistin yaşaması için ise koşullar ne olursa olsun Leninizmin o yaldızlı tarihine eklenebilecek bir satır bulabilmesi

yeterlidir.”

28 Mart'ta Kartal zindanından zorla müdahale için hastaneye götürülürken yoldaşlarına “Biz dostu da düşmanı da biliyoruz. Sizsiz bir yaşamı asla kabul etmeyeceğim. Sizden asla vazgeçmeyeceğim” demişti yoldaşımız.

Yaşamının merkezine işçi sınıfının mücadelesini koymuş ve mücadelenin gerektirdiği her alanda yer almış; genç bedenini ölüme yatıracak kadar fedakar, eylemini sonuna kadar sürdürebilecek çelikten iradeye sahip.

“Ben Ölüm Orucu savaşçısı olarak bu eyleme katılmış olmayı Leninist olmanın doğal bir gereği sayıyorum, yine de Ölüm Orucu savaşçısı olduğumda bundan büyük bir onur duydum ama bu onur, Leninist olmanın verdiği onurdan daha büyük değildir.”

Sibel Sürücü 22 Nisan 2001 günü Ölüm Orucu eyleminin 127. gününde ölümsüzleşti. Biz Leninist kadınlar yoldaşımızın bize bıraktığı bayrağı işçi sınıfının onurlu mücadelesinin gerektirdiği şekilde devrim yolunda yürüyerek taşıyacağız. Devraldığımız bayrak bize komünist örgütçülüğü, militanlığı, dayanıklılığı, disiplinliliği, çelikten iradeyi, burjuvaziye diz çöktürmeyi gerektiriyor. Aldığımız yol karanlık, uçsuz bucaksız sular değil, yolumuzu aydınlatan Deniz Fenerimiz var.

Emekçi Kadınlar Birliği (EKA)

DEVİNİM OYUNCULARI SOKAKTA...

27 Mart Dünya Tiyatro günü İstanbul Taksim'de çeşitli tiyatro grupları tarafından kutlandı. Gün boyunca çeşitli gruplar oyunlar sergileyerek ve yürüyerek Dünya Tiyatrolar Günü'nü kutladılar.

Ayıışığı Sanat Merkezi'nde çalışmalarını yürüten Devnim Tiyatro Atölyesi oyuncuları da 27 Mart Tiyatro Günü nedeniyle “Yaşasın Dünya Tiyatro Günü”, “Tiyatro Yaşamdır”, “Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla” diyerek değişik kıyafetlerle İstiklal Caddesi boyunca yürüdüler ve Galatasaray Lisesi önünde çalışmalarını yaptıkları oyundan bir bölüm sundular.

İskenderiyeli kadın matematikçi, gök bilimci Hypatia'nın yaşamından kısa bir kesit sunan Devnim oyuncuları bu kısa bölümü, kadına yönelik gittikçe artan şiddeti protesto ederek ve cinayete kurban giden ve şiddete karşı mücadele eden kadınlara adadıklarını belirttiler.

Yürüyüş ve tiyatro sırasında oldukça ilgi gören Devnim Tiyatro Atölyesi oyuncuları halkı işçilerin emekçilerin sanatını tiyatrosunu birlikte üretmeye ve paylaşmaya davet ederek geri Ayıışığı Sanat Merkezi'ne doğru yürüdüler.

Çevredekilerin isteği üzerine oyun, Rumeli Han önünde bir kez daha sergilendi. □

SÖYLEŞİ

**İŞÇİLER
1 MAYIS'I
TARTIŞIYOR**

22 NİSAN 14.00
CUMARTESİ SAAT

**YER : AYIŞIĞI EKİN SANAT DERNEĞİ
ADRES: SARIGAZİ DEMOKRASİ CADDESİ
KEKİK SOKAK / SANCAKTEPE-İST**

halkın denizi denizleşen halkla

6

Mayıs
PAZAR

İdamlarının 40. Yılında Denizleri Anıyoruz

İSTANBUL

TOPLANMA YERİ
Tepe Nautilus

SAAT: 13.00

MİTİNG

Kadıköy Meydanı

SAAT: 15.00

İZMİR Yürüyüş

TOPLANMA YERİ
Konak YKM Önü

SAAT: 13.00

BASIN AÇIKLAMASI

Cumhuriyet Meydanı

SAAT: 14.00

ANTEP

TOPLANMA YERİ
Kırkayak Parkı

SAAT: 12.30

MİTİNG

Yeşil Su Parkı

SAAT: 13.30

ANKARA

ANMA
Karşıyaka Mezarlığı
2 No'lu Kapı

SAAT: 10.00

iletişim: 0212 249 44 43 / 0212 533 32 57

facebook.com/denizlerinbayragi | facebook.com/mucadelebirliigi